

PŘÍLOHA Č. 1 – TEORIE OSVOJOVÁNÍ SI GENDERU

Psychoanalytická teorie

Tato teorie, která je teorií Freuda, se také často nazývá teorií identifikační, jelikož během vývoje dochází k identifikaci s rodičem stejného pohlaví.

Přibližně do čtyř let věku se vývoj dívek a chlapců neliší. V průběhu těchto čtyř let dítě projde podle Freuda stádii orálním a análním. A odlišnosti začínají ve stádiu falickém, kdy právě dochází k již zmíněné identifikaci. Dítě při ní začne napodobovat a chovat se jako daná osoba- pro dívky je to matka, pro chlapce otec. A zde podle této teorie dochází ke značným rozdílům mezi oběma pohlavími.

Dle Janošové (2008, s. 111) je proces přijetí pohlavní identity u chlapců vyvolán traumatizujícím pochopením faktu, že až vyrostou, nikdy nebudou moci být osobou v jádru podobnou matce. Chlapec si vytváří k matce silný citový vztah, a otce začne vnímat jako svého nepřítele a soka. Pak ale uvidí ženské pohlavní ústrojí a přepadne ho tzv. kastroční úzkost. Tu vyvolá strach z toho, že by ho mohl otec vykastrovat, protože stejným způsobem přišly o svůj penis i dívky. Následně chlapec přijímá otce za svůj identifikační vzor a je tím vyřešen komplex, který Freud nazývá Oidipovský1.

U dívek probíhá tento vývoj následovně: Dívka závidí mužům jejich penis. Má pocit nedokonalosti, protože si myslí, že právě ona byla kastrována. Ze své kastrace obviňuje matku a začíná pociťovat opovržení vůči matce a ženám obecně. Snaží se získat otce a jeho genitál pro sebe, a tak se ztotožňuje s matkou. Nakonec dochází k poznání (Curran, Renzetti, 2003, s. 95), že může získat penis hned dvěma způsoby: nakrátko pohlavním stykem a symbolicky také porozením dítěte, zejména pak dítěte mužského pohlaví. Její touhu po penisu střídá touha po dítěti, a tak dívka přijímá ženskou roli.

Ve Freudově pojetí je pohlavní identita velmi těsně spjata se vznikem sexuální orientace (Janošová, 2008, s. 111). Aspekty ovlivňující jedince směrem k preferenci homosexuality podle něj mohou být nadměrná fixace na matku, narcismus, strach z kastrace, skutečnost nepřítomnosti či nepřijatelnosti otce a také vliv rozvodů a nešťastných manželství rodičů (S.Freud in Janošová, 2000, s. 30).

Teorie sociálního učení

Je to teorie čerpající z behaviorismu, která stanovuje vývoj pohlavní identity na základě sociálního učení. Z toho vyplývá, že rozdíly mezi dívkami a chlapci, jsou naučené.

Tato teorie vychází z předpokladu, že pohlavní identit dítěte a genderová role se vytvářejí na základě výchovných zásahů jeho rodičů a vychovatelů (Janošová, 2008, s. 114). Takže ve srovnání s psychoanalytickou teorií již tato teorie nevidí působení a identifikaci pouze v rodičích, ale také například v učitelích a jiných osobách, kteří se podílejí na výchově dítěte. Roli zde také hrají vrstevníci a působení kultury například prostřednictvím knih, divadla.

V teorii sociálního učení je předpokládáno, že dívky a chlapci jsou pouze pasivními příjemci. Ale to nepovažuji za pravdivé. Vždyť každý člověk je individuální, a tak se projevuje jedinečným způsobem. To vyvolává v okolí specifickou reakci. Příkladem může být to, že se ke dvěma dcerám jejich matka často chová rozdílně, aniž by si to uvědomovala. To proto, že každé dítě v ní svými projevy vzbuzuje jinou reakci. Tudíž dítě v tomto procesu aktivní a samo si vybírá, které z chování bude napodobovat. Tím narážím i na to, že teorie částečně ignoruje jedinečné vrozené dispozice každého člověka. Děti s homosexuální orientací většinou vybočují z představ o genderově korektním chování.

Lippa (2009) uvádí, že se muži a ženy chovají odlišně díky způsobům, kterými nás společnost učí, jak se chovat odlišně. Tudíž by se musela změnit společnost, a tím by se změnilo chování chlapců a dívek.

Kognitivně vývojová teorie

Základním předpokladem této teorie je, že vývoj genderové identity prochází souběžně týmiž stádii jako vývoj kognitivní a vývoj morálního myšlení (Janošová, 2008, s. 116). Tato teorie tedy v mnohém vychází z teorie kognitivního myšlení od Piageta a z teorie morálního myšlení Kohlberga.

Jednotlivým principem kognitivně vývojových teorií je, že děti se učí genderu (a genderovým stereotypům) v rámci svých rozumových snah nalézt řád v sociálním světě, který je obklopuje (Curran, Renzetti, 2003, s.100). Základní kognitivní potřebou je nesnášenlivost chaosu, proto mají děti přirozený sklon k tomu, aby se pokoušely v sociálním světě identifikovat vzorce řádu. Pohlaví je tedy pro ně nejjednodušší třídící znak. A tedy (Lippa, 2009) pohlavní rozdíly jsou nevyhnutelným důsledkem toho, že se člověk identifikuje jako muž nebo jako žena.

Děti hodnotí muže a ženy podle vnějších znaků. Tudíž přibližně ve věku od dvou do šesti let považuje dítě muže s dlouhými vlasy za ženu.

Rodové identity podle tohoto pojetí vycházejí z vnitřní potřeby dítěte stanovit vlastní sebepojetí a najít určité nástroje k orientaci ve světě lidí; společně s těmito osobnostními složkami se vyvíjí též jeho dívčí i chlapecké chování (Janošová, 2008, s. 116) Dítě nejprve

zařazuje sám sebe do jedné z kategorií. Mezi 3,5 až 7 lety si dítě uvědomuje a přijímá fakt, že pohlavní příslušnost je neměnná.

Teorie genderových schémat

Autorka Sandra Bem v 70. letech rozšířila Kohlbergovu kognitivní analýzu i na dospělého jedince. Podle její teorie genderového schématu se lidé učí složitým konceptům souvisejících se genderem na základě své kultury (Lippa, 2009, s.159).

Člověk (dítě) si tedy nejprve osvojuje genderová schémata a následně prostřednictvím nich začne vnímat nejen chování své ale také chování svého okolí. V dětské kognitivní struktuře se postupně vytvářejí dvě základní schematické databáze (Martin in Janošová, 2008, s. 117). První jsou nadřazená schémata, která obsahují obecné informace a poznatky o rozdílech mezi muži a ženami. Druhou jsou podřazená schémata, která zahrnují detailnější informace o vlastním pohlaví.

Teorie Bem vznikla z jejích původních teorií o androgynní osobnosti. Androgynní jedinec vykazuje podle původní Bemové teorie jak maskulinní (instrumentální) , tak femininní (expresivní) znaky. V teorii genderového schématu se ale Bemová (Lippa, 2009, s.160) nezaměřila až tak na to, jaký typ osobnosti jste (maskulinní, femininní nebo androgynní), ale spíše na schematičnost vašich názorů a důraz na gender (genderově schematický versus genderově neschematický člověk).

Její teorie se také často nazývá teorií „Optických skel“. Curran a Renzetti (2003, s. 103) uvádí, že Bem svůj výklad zahajuje konstatováním, že kultura každé společnosti se sestává ze souboru skrytých předpokladů ohledně toho, jak by členové dané společnosti měli vypadat, uvažovat, cítit a jednat. Právě tyto předpoklady jsou ony „optická skla“.

Bem se soustředí především na skla genderová a na to, jak je možné, že se v průběhu socializace naučíme na společnost nahlížet právě těmito skly. Princip genderových skel vidí ve třech pilířích: polarizaci, androcentrismu a biologickém esencionalismu.

Polarizací je myšleno, že ve všech aspektech je společnost rozdělena na muže a ženy, kteří jsou považováni za naprosto odlišné bytosti. A tato polarizace vnáší do společnosti určitou strukturu společenského systému. Většina společností je mužsko-středná, což vyjadřuje androcentrismus. Termínem androcentrismus označuje (Curran, Renzetti, 2003, s.103) Bem jak představu, že muži jsou nadřazeni ženám, tak i obtížně vykořenitelný předpoklad, že muži a jejich prožívání světa jsou jakýmsi standardem, vůči němuž jsou ženy poměřovány. A posledním, třetím pilířem je biologický esencionalismus. Ten vyjadřuje to, že rozdíly mezi muži a ženami vysvětlujeme na základě biologickém. Tudíž, že všechny

rozdíly jsou vrozené a neměnné. A o takové argumenty se pokoušíme i tam, kde je naprosto jasné, že toto biologické hledisko neplatí.

Pokud si přiložíme skla v oblasti sexuality, polarizace nám rozděljuje tuto oblast na ženskou a mužskou sexualitu. Androcentrické nám říká, že projevy mužské sexuality jsou naprosto v pořádku. Avšak žena se v oblasti sexuality nemůže projevovat stejně jako muž. Biologický esencialismus vysvětlí, že rozdíly v mužských a ženských projevech sexuality jsou dané biologicky.

Bem (Curran, Renzetti, 2003) navrhuje proto vymýtit genderovou polarizaci i androcentrismus. Vymýtit genderovou polarizaci znamená úplnou proměnu kulturního vědomí. To znamená, že podobné pojmy jako například maskulinní, femininní, androgenní, heterosexuální, homosexuální či bisexuální zcela zmizí z kultury i duševních struktur jednotlivce.

Je tedy důležité, ale zároveň dost těžké, dětem pouze vysvětlit anatomické a fyziologické rozdíly mezi muži a ženami a do tradičních představ o genderu je zapojovat co nejpozději.

Teorie Sandry Bemové překračuje Kohlbergovu teorii v tom smyslu, že podle ní genderové schéma nemotivuje muže a ženy, aby se pouze chovali jako příslušníci svého pohlaví. Také oni sami ovlivňují způsob, jakým vnímají vlastní chování i chování ostatních (Lippa, s. 159).

Srovnání teorií

Ve všech teoriích existuje jistá míra sociálního utváření, ale podíl se u jednotlivých teorií liší. V psychoanalýze je mnohem větší díl biologie daných mechanismů než v teorii sociálního učení. Freudova teorie pojímá vývoj genderové identity u dívek a chlapců odlišně. Ženy jsou vnímány jako patologické odchylky od mužské normy. Tato teorie říká, že vzorce chování osvojované v průběhu dětství jsou neměnné. Dívá se na sexualitu jako na mužský rys (Curran, Renzetti, 2003).

U teorií jsou rozlišené motivy, které vedou k vývoji pohlavní identity u dětí. Například v psychoanalytické teorii je motivem u chlapců kastráční úzkost a u dívek závist mužského genitálu. V kognitivně vývojové teorii je motivem potřeba vyhledání jisté řádu v sociálním světě a tím se vyhnout chaosu.

Všechny představené teorie považují gender za jeden z hlavních znaků, kolem kterého jedinci organizují své identity. Přitom ale některé teorie nevidí budování genderové identity jako nevyhnutelné a neměnné. Děti se učí genderové příslušnosti proto, že se pohlaví stalo centrálním principem, kolem kterého naše kultura obtáčí své pojetí reality. Pokud by

tomu ale tak nebylo, pohlaví by nebylo tak výrazným třídícím znakem a budování genderové identity by bylo ve vývoji dětí méně podstatné. (Smetáčková, Vlková, 2005, s. 21)

PŘÍLOHA Č. 2 – ROZHOVORY

Rozhovor Adam

Takže nevádí ti, že si tě budu nahrávat? *Já jsem tím nějak tak počítal. Mám kamarádku, která dělá podobnou diplomku, takže i bylo hned jasný o co půjde.*

Kolik ti je let? *26*

Studuješ/pracuješ? *Studuji na doktorantském, takže tak trochu i studuju*

Co studuješ / Co jsi studoval/a? *chemii, chemii potravin*

Pokud ještě studuješ, co budeš chtít jednou dělat? *No, tak jako rád bych něco v oboru. Rád bych v tom pokračoval. Tak podle toho, co se naskytne. Já mám těch zájmů víc. Takže i ty obrazy no... by mě to uživilo.*

Co dělají tví rodiče? Jaké vzdělání mají? *Rodiče. Tak máma je v domácnosti, je to stavební inženýrka. A táta vyrábí hudební nástroje a má taky stavařinu, školu. Ale ne vysokou.*

S kým bydlíš? (Bydlíš se svými rodiči?) S kým bydlím... *No, tak momentálně se všema tady. S mámou, tátou, bráchou a občas tu bydlí i Pavel. A myslím jako Pavel jako mlj Pavel.*

Kdy jsi si poprvé uvědomil pocity, které by mohly souviset s tvou sexuální orientací?
No tak ve dvaceti?

To bylo to první?

Tak jako úplně první, když si člověk promítne něco, co by s tím mohlo něco souviset, ale v té době si to nějak neuvědomoval, tak to bylo v podstatě odjakživa. Ale takový to jako, že to jednoznačně identifikuješ s tím, že je to ono, tak to bylo třeba v těch osmnácti, ve dvaceti.

A to uvědomění souviselo s nějakými situacemi?

Ne. Spíš to bylo tak jako postupně. Tak jako, že si jakoby zpětně uvědomíš určité situace, které se stali.

Takže to nebylo ve chvíli, kdy bys potkal svého partnera?

Ne.

Jak jsi na to celé reagoval? A jak ses cítil?

No tak reagoval...to je složité. Tak jako nevím. Začnu tím, jak jsem se cítil. Cítila jsem se tak, že je to jakoby něco zvláštního. Vždycky když je to jakoby jiné než normál, tak se k tomu člověk staví tak, že je to něco zvláštního. Tak jsem se tím asi docela rychle naučil žít. (smích)

Reagoval jsi na uvědomění si vlastní orientace nějak vyjimečně?

No, asi ne. Tak já jsem to jakoby vlastně, co se týče okolí, začal říkat třeba rok, dva potom. A poměrně brzo jsem navázal nějaký kontakty s lidma stejného zaměření a tak.

Mluvil jsi o tom s někým z vnějšku tedy? Ptal se po informacích?

No tak informace jsem si asi trochu zjišťoval. Ale že bych o tom mluvil přímo s někým, to asi ne.

Ani třeba skrytě? Ne o vlastní osobě?

Ne.

Snažil/a jsi se potlačit svou sexuální orientaci? Pokud ano, proč?

To asi ne.

V kolika letech jsi řekl/a svým rodičům o své homosexuální orientaci?

No, to mohlo být nějak v těch 20. To bylo nějak nedlouho potom, co jsem si to nadefinoval, že to tak bude. Ale nepamatuji si to přesně. Tak třeba rok potom řeknu, ale nepamatuji si to jakože přesně.

Proč jsi jim to řekl?

No, tak jako asi jsem chtěl vést nějaký život. A ty rodiče by o tom asi měli vědět. Asi by bylo divný, kdybych za někým chodil každý den a říkal třeba, že je to za holkou. Nebo že je to jako parit. Asi jsem prostě chtěl mít ty věci vyjasněné.

Jak jsi se na to připravoval?

No, tak já jsem se na to připravoval. A úplně jsem nevěděl, jaký bude ta jejich reakce, ale předpokládal jsem, že jako dobrá. A nakonec jsem jim to řekl v takovém nějakém... že to bylo po nějaké rodinné parbě a nastala klasická otázka, že jestli mám nějakou holku a tak. No a ještě jsem byl opilý, tak jsem to na ně tak nějak vypálil. No a bylo.

Takže v tom hrál alkohol nějakou roli?

No, ten alkohol tam hrál určitou roli.

Mohl bys, prosím, přesně na tu situaci vzpomenout?

Jako vybavím, no. Ale na tom asi jako nebylo nic zvláštního prostě. Máma se mě prostě zeptala, jestli mám nějakou holku. A něco něco...asi dvě věty. A pak jsem jí řekl, že je to tak, že chci chodit s chlapama. Nevím, detaily si asi nepamatuju. Ale vím, že z toho byli takový překvapení a jako cože?

Ale jako mám pocit, že to hned od začátku strávili jako dobře.

Co jsi v tu chvíli cítil k rodičům?

No, to já nevím. To je dost zapeklitá otázka. Já moc nechápu na co se tím ptáš.

Ptám se tím na to, jaké byly tvé pocity v danou situaci vůči rodičům?

No, to moc nevím...Asi to nebylo nějak výrazný, jakože bych si to pamatoval prostě.

A jaká byla reakce rodičů?

Tak prostě byli trochu překvapení, ale nějakou negativní reakci. Ale vlastně ani nějakou pozitivní. Jakože by to bylo super nebo tak něco. Prostě jakoby neutrální reakce. Pak jsme se o tom bavili ještě jednou jako že. A to bylo mi jasné, že jsou trochu na pochybách, jestli to mám v hlavě opravdu srovnané. A tehdy se vyjasnilo, že tedy jako jo. A tak to tedy přijali.

A dál jste se o tom nebavili? Myslím i později.

Asi ne no. Jako žádný takový vážnější rozhovor. Asi moc nebylo o čem.

Řekl jsi o tom někomu dřív než rodičům?

Ano, kamarádce. A pak rovnou těm rodičům. To byla kamarádka, která semnou chtěla jeden čas chodit, takže si to jako asi zasloužila.

A bráchovi?

No, já mám pocit, že brácha se to dozvěděl od rodičů asi. Já jsem mu to jako nikdy vysloveně neřek, ale asi ty rodiče mu to řekli.

Mohl/a by jsi popsat, jaká atmosféra vládne u vás v rodině?

Taková celkem pohodová v poslední době. Sice my se tady zase zas tak moc nestýkáme. Protože já se vrátím večer a všichni se tady v podstatě sejdeme večer a vyřešíme ty nejnnutnější věci a to. Ale docela si myslím, že vycházíme prostě no.

Jak se změnil váš vztah potom, co jsi to rodičům řekl?

Tak já nejsem schopný říct, co bylo před tím a co bylo potom. Mě se to jako slejvá. Takže asi žádný velký rozdíl tam nebyl.

Takže si myslíš, že to moc věcí ve vašem vztahu nezměnilo?

Já bych řekl, že vůbec nic.

Jaké slovo chceš, abych raději používala- homosexuálně orientovaný nebo gay?

No, mě to jedno. Radší gay.

Takže si myslíš, že kdybys jim neřekl, že jsi gay, tak by se ten vztah vyvíjel naprosto stejně.

No, asi jo. Spíš si myslím, že kdybych jim to neřekl, takže by to bylo takový divný. Kam chodíš, s kým bydlíš atd, že jo.

Takže váš vztah vnímáš stejně jako před tím?

Já tam nevidím žádné rozdíly no. Spíš si myslím, že jsou tam rozdíly jako, že člověk je jako už dospělý, že k němu přistupují jinak. A jakoby věci, které by byly ovlivněny přímo tímhle tam prostě nevidím.

Jaké jsou postoje tvých rodičů?

Jako na tuhle věc?

No, taková, jako myslím si, že před tím nebyli taková tolerantní. Ale myslím si, že když zjistili, že jsem to já, tak se to u nich dost změnilo. Teda máma ta byla vždycky tolerantní. Táta ten je takový víc konfliktnější. Takže tam jsem zaregistroval jakože pár takových narážek u zpráv a tak. Ale nemyslím si, že by to myslel nějak zvlášť vyloženě zle. Ale prostě taková ta blbá sranda, že jo. A no tak asi v tom smyslu no. Ale mám pocit, že ne že by byli vysloveně proti nebo tu skupinu nesnášeli, to ne. To určitě ne.

Co myslíš, že ovlivňuje jejich názory?

Jako myslíš v tom, že jsou tolerantní celkem?

Těžko říct. Tak tam může být tolik vlivů.

Třeba například myslím, jestli si to nesou z výchovy nebo z prostředí kde teď žijí?

Mám pocit, že do rodičů z tátovi strany tolerantní asi moc ne. Protože tam to měli asi spíš dost takové pedantské tu výchovu. Ale jako taky nic strašného, co slyším z okolních zdrojů...spíš takové konzervativnější. A ze strany mámy, těžko říct. Nemůžu říct, že by babička nebyla netolerantní, ale asi spíš je tolerantní.

Jak ovlivnily tebe a tvé rodiče názory širší rodiny?

Nevím, o tom se jako těžko přemýšlí. Jak mě ovlivnili? Tak kdybych měl mluvit přímo konkrétně, tak co se týče mě, tak jsem neměl problém to říct rodičům, ale už jsem měl větší problém to říct babičkám. Protože tam jsem se obával spíše, že by to mohlo něco změnit. Nakonec se ukázalo, že jsem se zmýlil, protože tam to dopadlo taky úplně v pohodě. Ale měl jsem tam spíš takové obavy, oni jsou přeci jen v těch názorech takový jako usedlejší. Ale ukázalo se, že jsou prostě v pohodě. Takže asi na žádné frontě tady u nás nebyl problém.

Snažil jsi se hledat pochopení i jinde než ve své rodině?

Asi jo, když se to vezme v tom úplně nejširším smyslu. Ale to bylo co se týče těch věcí s kterými ti rodina nebo kdo s tímhle nemá přímo zkušenosti, ti jako nemůžou pomoci. Nemají ty zkušenosti, že jo. Takže v tomhle smyslu se jakoby člověk baví s těmahle lidma. Třeba o svých vztazích nebo tak. To s rodinou úplně nejde. Ale jinak asi ne.

Takže se hodně stýkáš s lidmi stejného zaměření?

Jojo, já znám téhle lidí spousty.

A co tvůj přítel? Mě se vždycky líbil...

No, on vypadá jako takový skautík. To je zajímavý teda...

Pavel je tvůj první vztah?

Ne, já myslím, že na prstech dvou rukou bych to možná zpočítal...

Před tím jsi chodil s holkama?

Nene, já jsem to nezkoušel ani...No tak mě tak pořád jakože něco nehrálo. Nějak jsem do toho nechtěl pouštět. Ani s tou kámoškou, který jsem to pak jako, jak jsem říkal, řekl vlastně jako první. Ani s tou jsem se jako ani o nic nepokoušel. Nechtěl jsem do ničeho asi jít dokud jsem měl zmatek.

Ale tak ty se musíš holkám dost líbit, ne?

No tak jako jo. Ale musíš se naučit odmítat. V podstatě jsem je odpálkoval nebo to tak vyšumělo.

Rozhovor Honza

Kolik ti je let? *25, ještě*

Studuješ/ Pracuješ? *Pracuji*

Co jsi studoval? *Studoval jsem práva. Skončil jsem loni v březnu.*

V čem pracuješ? *Teď mám vlastní firmu a je to konzultantská firma.*

Rodiče? Co dělají a jaké vzdělání mají?

Tak moje rodiče... Teď bude určitě velmi důležité, kterým začnu. No tak začnu maminkou. Tak ta je, ta má ekonomku ale bez maturity a dělá sekretářku v jedné advokátní kanceláři. A tatík ten má- je inženýr ze zemědělské jakoby přes rostlinnou výrobu a dělá tohleto. Takže jakoby to okolo fyto techniky nebo jak tomu říct, to je jedno.

S kým bydlíš?

No tak bydlím napůl. Já jsem napůl na dvou místech. Tak napůl s rodičema a napůl s Kristiánem.

Od kdy sis začal uvědomovat pocity, které souvisí s tvou sexuální orientací?

Asi odjakživa ne? No... myslím si, že jo. Tak nějak odjakživa člověk asi tak ví, že to tak je. Já nevím jak to maj ostatní, ale když si ty věci začneš uvědomovat vůbec jako všeobecně. Tak zároveň s tím si začneš uvědomovat, že se to jako chýlí na tuhle stranu a ne jako na tu druhou. Prostě to tam vždycky bylo. No..ne jenom, že možná jakoby asi jako nevíš, co to znamená, ale určitě to víš. A jako když se na to podíváš zpětně, tak určitě víš, že to bylo jako tím. V tu chvíli to možná ještě jako nevíš, protože nemáš tu zkušenost a nedokážeš si to nějak jako pobrat. Ale určitě pak vidíš jakoby zpátky, že odjakživa tak nějak to bylo.

A tvé uvědomění, že jsi gay souviselo s něčím, co se stalo?

To jako uvědomování? No jasně...jako s každou situací. Budeš jako koukat na nějakýho kluka že jo. Tak určitě. Je to prostě vyvolaný jako...Je to hrozně zajímavý. Protože kdybys ses nad tím jako měla třeba zamyslet, tak kdy si heterosexuální člověk uvědomuje svoji sexualitu? Často! Tak jako kdykoliv cejtíš nebo koukáš na druhý pohlaví nebo cokoliv. Když se ti prostě něco líbí nebo já nevím. No tak to je prostě ta samá příležitost akorát že koukáš...že je to obráceně. Jinak je to úplně stejný.

Takže od malička jsi koukal po klukách?

No, jasně, jasně. Jako taky jsem se zamiloval do holky, ale to jsem byl hodně malej. No, jinak jasně. Vidíš, jak koukáš na ty kluky a vidíš, že ty kamarádi maj ty pornočasopisy tak jako taky dobrý, ale vybereš si tu druhou část než oni.

Asi si jít to neříkal co?

No asi jako úplně ne no. To přišlo až pozdějc.

A jak jsi na to reagoval, že se ti líbí kluci?

No...reagoval. No já nevím tak jako asi se člověk snaží...no já nevím. Tak když něco jako cejtíš, tak jako přemýšlíš proč nebo co to znamená možná. No tak asi na to reaguješ hlavně tak, že se to snažíš potvrdit nějak. Zjistit, jestli to tak fakt je nebo ne. A jestli se ti ostatní třeba taky občas podívají po chlapovi, ale většinou teda koukaj po těch holkách. Jestli úplně nebo jak to vlastně teda je. Na kolik je to jiný nebo . Člověk se snaží to nějak vyzkoumat a

nějak se zařadit do té škatulky trošku, aby věděl, jak to je a jak to maj ostatní. No a to je asi ta hlavní reakce.

Ale že by ses to snažil nějak potlačit?

No, to asi ne. Já jsem to nikdy neměl, že bych se to snažil jako potlačit. Že jako by mě to nějak vadilo nebo mrzelo nebo něco ... Asi ne. To jako ani nejde. To je jako, že kluci na to přijdou později že jako nebo až jako chlapi. To se stává určitě. Ale tak tam je otázka jestli to bylo potlačený nebo co to vůbec bylo. Ale já jakoby tím, že to bylo odjakživa jasný celkem. Neměl jsem nikdy jako tu inklinaci k těm holkám, tak tam jako nebylo co potlačovat.

Takže jsi nikdy s holkou nechodil?

Ne, ne.

Takže jsi to s nima nikdy nezkoušel třeba po sexuální stránce?

Ne, ne. Fakt ne. Mě to bylo tak absolutně jasný. To bylo tak naprosto jasný, že je to jako by ses zeptala heterosexuálního kluka jestli spal s klukem. Já jsem to věděl. Možná experiment ok, ale ani ten experiment mě nějak nelákal. Prostě ne, no. Možná ještě zpátky k tomu experimentu, tak to by ani nebyl experiment, protože experiment může být na to druhou stranu. Jakože experiment by měl být něco zvláštního, ale když jsi něco zvláštního a inklinuješ na tu druhou stranu, tak už to není ani experiment.

Bavil ses v té době o tom s někým?

No, tehdy asi ne.

A později?

No, pozdějš určitě. Pozdějš..to vlastně víc spousta lidí ted'kon. Vlastně v podstatě všichni. Takže určitě se o tom začneš víc a víc bavit, ale...

A třeba o informace jsi se zajímal? Jako například že sis půjčoval knížky, díval ses na internet.

No, knížky určitě ne. Stránky jako asi ani moc ne. Spíš jakoby zpětně. Stránky ani ne. Jakoby jestli jsem se tím snažil řešit nějak to situaci tak asi ne. Tam bylo jako asi jasný, že asi není moc co. A spíš že člověk koukal okolo sebe a říkal si jestli třeba jako někdo taky není třeba, koho znám. To by bylo takový dobrý. Ale jako že bych já nevím..šel k rodičům, k učitelům nebo ke komukoli jinému. Tak to jako ne. Tak to jsem jako nepotřeboval. Jako jsem si říkal o čem se jako budu bavit. To byla moje věk, která byla jasná. Spíš šlo o to, jak to realizovat, jak najít nějaký příležitosti. Stejně orientovaný lidi než že bych to s někým rozebíral.

Je zajímavé, že sis byl tím jistý. Většinou bych předpokládala, že z toho bude člověk třeba zmatený...

Já nevím. Možná si to třeba jen tak zpětně jako vybavuju. Ale myslím, že fakt jako zmatený jsem nebyl. Prostě to je spíš takový jako, že je ti to fakt jako jasný. Ale spíš fakt jako přemýšlíš jestli opravdu...jako že to otestuješ.

Kolik ti bylo, když jsi to řekl rodičům?

24. Zhruba to ted'ka bude asi rok. No tak nějak.

Proč jsi jim to řekl?

No, protože už bylo na čase. Protože no prostě už jsem chtěl, aby to věděli. No jako asi o nic nejde na jednu stranu. Ale na druhou stranu máme dobrej vztah. A tak mi to bylo jako takový blbý, když .. a oni se na nic moc neptali. Jakože na holky, na vnoučata nebo něco takovýho. Ale zároveň jsem chtěl, aby to jako věděli. Aby to bylo ujasněný no.

A jak jsi se na to připravoval, že jim o řekneš?

No, ne jako připravoval ani ne. Člověk přemýšlí jako jaká bude třeba rakce. A jak ty budeš reagovat na tu reakci. Podle toho jaká bude. Tak tohleto určitě jako si rozmejšlíš. A pak takový to jak to že to vlastně uděláš. Já nevím..napíšeš dopis, e-mail, zavoláš? Nebo teda jako přijdeš? Tak to je...Jako hlavní část tý přípravy je jako sebrat tu odvalu určitě. No ona jako není ani moc potřeba. No ono je to takový blbý. Tak člověk asi jako se mu do toho moc nechce. Tak je to takový jako že hmmm tak už teda. No tak příště... No a tak prostě.

No a jak sis myslel, že na to budou tví rodiče reagovat?

No, já jsem fakt jako nevěděl. Nemyslel jsem si že budou mít problém jako. Tak jako protože je člověk zná tak jako. Ale co jsem třeba zase jako slyšel z těch ostatních reakcí, tak tam třeba někde jako prostě byly ty negativní emoce. Spíš ten smutek nebo jako nějaká lítost nebo něco podobného. Tak to jako byla ta jedna obava jakoby, že to třeba obrečí maminka nebo co. Ale pak tam asi trošku byla obava z toho, že si budou bát, že jako co řeknou lidi nebo něco takového. Což je taky dost častý. Ale určitě jsem nějak odhadoval, jak zareagujou, to jsem asi fakt nevěděl. Až na to, že jsem myslel, že jako s tím nebude nějaké velkej problém. Možná že jsem věděl, že jim to bude líto. Možná že jim bude líto ty vnoučata a takový ty věci pak budou řešit. A nebo to jako jak to udělaj aby jakoby to věděli správný lidi, ale nevěděli ty jiný lidi. Aby jako nebyla nějaká ostuda nebo něco takového. Ale možná tady v tom jako byla ta příprava, že jsem rozmýšlel jak to jako bude. Ale jako že jsem moc ani nějak nečekal jakoby žádnou reakci. Fakt jsem nevěděl.

Můžeš si vzpomenout na situaci, kdy jsi jim to řekl?

No, jasně. No, prostě...to jsem vlastně ještě bydlel v Praze. Tak jsem byl u rodičů na víkend.

Můžu se jen zeptat, kde jsi jim řekl, že bydlíš?

No já jsem bydlel sám. Já jsem bydlel asi zhruba pět let v Praze sám ve svém bytě. Před tím než jsem založil u firmu.

No tak jsem prostě byl to...jsem tam byl na víkendu. A už jsem si jako nějakou dobu říkal, že už jako opravdu jim to řeknu. No takže jako jsem se samozřejmě jako celej víkendu k tomu neměl. A furt jsem se k tomu neměl. Až teda akorát než jsem jako odjížděl. Já nevím večer nebo odpoledne. Tak teda jsem si říkal no tak jo teda. Tak jsem si už nějak sbalil věci a úplně v tu nejposlednější chvíli se mi do toho fakt jako nechtělo. A už jsem jako odcházel. Tak jako jsem řekl, že něco chci. A tak jako jsem říkal, že jakoby jim jako chtěl něco říct. Tak jako oni tak jako koukali tak jako. No tak jako že jsem na kluky. No já jsem to řekl hrozně jednoduše a hrozně rychle. Takový uff...a už to je. A no tak to bylo v zásadě všechno. No a oni to jako seděli v tom obýváku a říkali, že nooo, my jsme si to mysleli. A to bylo všechno. A takže to trvalo asi 3, 5 minuty čistýho času. No a bylo to hotový.

A dál jste se o tom nebavili?

No tak jako jo. Řekli, že jako je to jedno a tak. V pohodě. Že akorát jakoby přemýšleli o tom, jestli to nemám jako těžký. Že jako mi to říkali jo, jako že. Pak jsme se o tom jako bavili ještě párkrát. Ale tenhle tem první ten byl takovej hlavní.

A potom jste se o tom ještě hodně bavili? Nějak jste to hodně rozebírali?

No ani ne tohleto. Už jenom takový ty, oni vlastně byli hodně připravený na to, takže ne že bysme to potřebovali rozebírat. A potom jsme se bavili.. znají Kristiána. Byl u nás dvakrát. Tak třeba se zeptaj, jak se má Kristián nebo takovýhle ty věci. Co děláme a tak. Prostě jako otevřeně tam ten Kristián je a my jedeme na výlet někde na víkend s Kristiánem. A vlastně tehdy jsme nebyl s Kristiánem. Jsme měli přestávku nějakou. Takže to je ale úplně jedno. Je pravda, že ještě jakoby v té první chvíli se mě ještě jako ptali, jestli mám někoho. Tak jsem říkal, že jo. To byl Adam se jmenoval. Jo, říkám, že jo. Ale to bylo jako že hodně stručný. No

a potom to probíhá prostě tak jako, že Kristián přijede na návštěvu. Přijel teda poprvý po tom až. A když telefonuju třeba s matinkou, tak ho pozdravuje. A to jak se má Kristián, co dělá. Když nějak jedem, tak jedem prostě oficiálně spolu.

Myslíš si, že je to třeba taky ovlivněno tím, že máš bráchu?

No, je to možný. Já jsem nad tím přemýšlel no. Všichni jako ty vnoučata nebo tak...Ne, že já bych nechtěl. Já plánuju. No, to je jedno.

No takže plánujete děti?

Plánujete...neplánujeme, ale já plánuju. Já myslím, že jo, no. Já bych chtěl, co nejdřív. Dneska jako když máš dítě v manželství, tak stejně víc jak padesát procent se rozvede. Tak tady to je úplně jedno. Prostě nevidím jako fakt proč ne. Tak samozřejmě situace je složitější. Tak jakoby u té dohody. Kolem toho a kdo to dítě třeba bude vychovávat a takovýchle věci. Ale..pak na to dítě jsou na to třeba pak i čtyři. Tak je to takový komplikovaný. Ale já nevím. Musíš se nějak domluvit. Určitě toho člověka potřebuješ znát, abys teda věděla, že není dobyt. Musíš to mít třeba vyřešený s tím svým partnerem nebo něco. To by mu nějak jako nevadilo. Ale kdyby mu to vadilo, tak se pak musí člověk teda rozhodnout jestli chce vychovávat pejska nebo dítě. To tak je no. Tak třeba my s Kristiánem. Oba jsme prostě dospělý a víme, že spolu mít dítě nebudeme.Můžeme se snažit, ale nepovede se nám to. No jako to tak je prostě. Tak nemůže počítat, že když já budu mít dítě takže bude i jeho. No, prostě nebude. A obráceně to platí taky. Takže z tohotohle důvodu je to možná, možná těžší.

Takže budete mít každý „svoje“ dítě?

Tam jde o to, že jakoby to dítě ten vztah nespojuje. Prostě není společné.

Takže ti přijde lepší mít dítě s lesbou než abyste si adoptovali?

No, to bysme se museli nejdřív vzít že jako, abychom...to jinak nejde. Takže to je takový komplikovaný.

Takže zpět k rodičům. Bylo těžké to říct rodičům?

No, to nebylo těžký. Bylo na tom těžký to už to konečně udělat. Protože já jako říkám, ani vlastně nevím proč se do toho člověku jako ani nechce. Je to prostě nějaký takový nepřijemný jakože. Jakože nevíš úplně jaká ta reakce jako bude. Nevím, jako já jsem úplně nečekal, že bude jako špatná. Takže jsem určitě byl nervózní. No a pak jsem byl rád, že to mám z krku. To byli asi tyhle dva hlavní pocity, jakože nervózní a konečně je to hotový. A samozřejmě jsem byl jako rád, že to bylo bez problémů že jo. Že nepřišli žádný negativní emoce.

Komu jsi o své homosexualitě řekl dřív než rodičům?

Všem.

A pamatuješ si toho úplně prvního člověka?

Počítají se homosexuálové?

No, jasně, že jo! Vždyť to jsou taky lidi.

No, tak tam no není úplně tak jako...No, asi jako, to je zajímavý no. Ale asi úplně první..asi jo...asi jako úplně první byl asi můj kluk. To byl první člověk, který to věděl. Ale..pak asi druhej. A já přemýšlím, kdy jakoby to věděl někdo jinej. Někdo úplně mimo. No já nevím, to bylo furt jako samý homosexuálové. První byl možná brácha. No on je vlastně taky homosexuál. Asi já nevím...Protože já nevím. Hodně dlouho to asi bylo v tom kroužku. A pak to bylo možná...pár jakoby kamarádek. Tam bylo i pár, který nejsou jako homosexuální třeba a věděly to. A tak to byla asi jako taková první skupina.

Ale nepamatuješ si, kdo byl ten konkrétní první člověk?
Nevím...Ale jako je to docela zajímavý. Takhle jsem nad tím nepřemýšlel nikdy.

Takže dříve to věděli kamarádi než rodiče.
No, jasně, určitě. A když jsem to řekl jako už i doma, tak to vědělo určitě spousta lidí i kolem. Kamarádi, kolegové v práci. V té době jsem byl ještě normálně zaměstnaný.

A jaká byla reakce kamarádů? A nebyl jsi tím taky ovlivněný?
No, určitě byla pozitivní. Jako já jsem neměl jedinou negativní, takže určitě byla pozitivní. Takže to jakoby bylo potom jednodušší to říct dalším lidem po takovýhle reakci. No a zároveň ty kamarádi jsou v tomhleto jakoby blíž tomu člověku, že s nima chodíš jako ven, třeba s nima popíjíš a bavíš se s nima o táhlech různých věcech. Jako to můžeš i s rodičema, protože já mám s rodičema perfektní vztah. Ale jakoby mi tam nesedí se bavit o intimních věcech třeba. To bylo vždycky mimo trošku. A tím pádem tam byli kamarádi. Ti se kterýmá probíráš tyhle věci,. Takže logicky oni se to dozvědí dřív.

Můžeš popsat atmosféru u vás v rodině?
No, taková klidná si myslím. No, tak prostě v klidu. Já to mám prostě tak, že jako rodiče jsou dobrý v tom, že se do ničeho moc jako nemontují. Že prostě úplně v pohodě. Když tam jsem, tak tam jsem. Když tam nejsem, tak tam nejsem. Zároveň přijedu- nepřijedu. Jakoby co dělám, ať už je to práce nebo prostě soukromý věci, tak prostě se do toho nemíchaj. Prostě když se zeptaj, tak jim člověk odpoví Prostě s nima je to hrozně jednoduchý v tomhleto no. A mezi sebou maj taky dobrej vztah. Nehádaj se moc ani nic takovýho. Bráchu taky. Takže v tom je to skvělý. Všechno tak jak má asi, no.

A jaký byl váš vztah před tím než jsi jim to řekl?
No, já si myslím, že byl úplně stejnej jako potom. A tak jak jsem říkal, no. Prostě taková ta základna určitě jsou. Když je člověk potřebuje, i když já jsem je ještě nepotřeboval nějak. Ale kdybych potřeboval nějakou podporu hmotnou nebo nehmotnou to je jedno, tak určitě tady jsou.

Myslíš si, že ten vztah by byl mezi vámi jiný, kdybys jim to neřekl?
No, asi jo. Asi ne zásadně, ale trošku jo. Protože tam by mi chyběl tenhle ten prvek. Jakože víš co, že jako ví, s kým trávím čas, koho mám rád a já nevím takovýhle věci. Tak to by tam určitě nebylo jako.

A jaké jsou a byly postoje tvých rodičů k homosexualitě?
To tam asi taky píšou na ten dotazník co? Haha. No, já nevím. No, asi... já nevím jaké byly jejich postoje.

Třeba jestli jsi od nich někdy slyšel nějaké narážky.
No, počkej. Já si nemyslím, že narážky, ale takový ty vtipky. To určitě jo. Ted' už je asi nebudou dělat, protože si budou myslet, že to není úplně ono. Ale mě to ani nevadí celkem. To je třeba jako, že nejvíc vtipů o policajtech říkají pocajti. Takže to je úplně stejný. To jako některý narážky jsou dobrý. Takže tohleto si budou dávat asi pozor trošku. Ale jinak si myslím, že to je v pořádku. Já jsem jako neviděl jedinou negativní reakci nebo jedinou něco, že by něco utrousili nějakou poznámku nebo něco takovýho, jako negativní nebo nějakou ostřejší. A jestli se to nějak vyvíjelo? Asi nejspíš jako jo, no. Tak jako jsem žil ve vesnici a možná že kdyby se jich člověk zeptal dvacet let zpátky, tak by to bylo jiný. Těžko říct.

Čím si tedy myslíš, že jsou jejich postoje ovlivněny?
No, tak určitě to, že jsem jejich syn. To si myslím,že je velice zásadní. Ale ať si to uvědomuju nebo ne, takže určitě tahle ta věc je vede k určité hranici že jo. A jestli by měli jinej vztah

k tomu, kdyby to nevěděli nebo kdybych byl normální, tak to nevím jestli by to bylo tak. Tak to nevím jestli by měli jinej názor nebo ne. To je otázka. Možná jo. Ale to je takový jako co by kdyby... Ale z čeho vychází ty názory. Asi určitě na prvním místě tohleto a na druhým místě takový ty všeobecný věci. Věci, co se píšou, říkají v televizi. Ten názor společnosti, který se hodně uvolňuje v poslední době. Takže to má taky určitě velkej význam. A ja si myslím všeobecně, že jednak lidi, což si myslím, že je dobrý, v Čechách se lidi moc do ničeho nemontujou. Což může být na jednu stranu špatný, že tě nechaj chycpnout na ulici. A na druhou stranu dobrý v tom, že se do tebe nesorou. Což je fajn. To je asi všeobecný. A na druhou stranu poslední dobou si myslím, že se to hodně otevřelo. Víc se o tom mluví. Registrovaný partnerství, tyhlen ty věci. Možná je to trochu víc uznáný jako společensky. Tak si myslím úplně jako obecně, že k tomu lidi maj takovej jako asi ne pozitivnější, ale neutrálnější vztah prostě.

Takže si myslíš, že je to tady tolerantnější země?

Hm, no jo. Já si myslím, že jo. Já když jdu s Kristiánem po ulici, vedeme se za ruku, tak se ani nikdo už neotočí. Prostě tak jako to je úplně úžasný. Myslím si, částečně o ani není úplně tím, že jako by ty všichni lidi byli s tím úplně v pohodě, ale že jim to fakt je jedno. Že prostě je to moje věc a je jim. A že to hlavně není už zvláštní tím, že se o tom hodně mluví. A je to všude. Otevřeš Blesk a je to tam.

Třeba Pavel Vítek?

Ježiš, ten mi přijde takovej slizkej.

No prostě je to úplně všude takže ni zvláštního jako. Zas nějakej buzerant jde po ulici. Aha!

A nemají to kluci trochu jiný než holky?

No, je to možný. Ale tak všimni si. Ted' jsme se bavili o té společenské atmosféře v tisku. Tak si všimni, že všude v tom Blesku, to jsou kluci, že jo. Že žen je jen pár známých. A lesbické pár - napadne tě nějaký? Takže možná i tím to je.

A co názory širší rodiny? Jak ovlivnili tebe a tvé rodiče?

Jakoby na tohle téma vyložene? Nijak, protože se o tom nikdy nemluvalo. A jakoby ani já s nima jsem o tom nikdy nemluvil. Takže jestli to ví, tak to tuší. Takže jakoby širší rodina do toho nebyla nikdy zapojena. Výslovně.

Takže ani nevíš jestli jim to neříkali třeba rodiče?

Nevím, ale... Tak nevěděl jsem, ale asi měsíc zpátky jsem se s nima o tom bavil. Že jakoby jsem přemýšlel, jestli to jako mají někomu říct nebo nemají. Že by to bylo možná takový jednodušší. Nad tím jsem přemýšlel jako já, jak by to byl jednodušší ten vztah. A ted' nad tím přemýšlejí oni, jak by to jako bylo v té rodině jednodušší. Ale z toho jsem asi nějak tak poznal, že to nikomu neříkali. Ale nevěděl jsem. Nebavili jsme se o tom. Mě je to jedno prostě. Nevím. Já mám širší rodinu relativně úzkou. Jsou tam babičky, dvě tety možná a to je prakticky všechno. A samy ženský. A takže to není zas až tolik lidí. A myslím si, úplně stejně jako u rodičů, že by to nebyl žádný problém.

Takže kdyby se tě na to někdy zeptali, takže bys schopný jim to říct?

Jako schopný určitě, ale nevím, jestli by se mi chtělo- nechtělo. Určitě nevím. Ted' si myslím, že jo. Zas takový jako, že je to nepříjemný. Nevím ani proč, ale je to talkový jako nepříjemný. Ale problém s tím nemám, aby to věděli. A kdybych se jim to jako rozhodl jim to říct, tak bych to jako určitě udělal sám asi. Já si myslím, že by tam měla být ta ambice. Že je dobrý, když na to nějak reaguješ nebo něco. A zároveň by bylo asi ideální, aby tam nebylo moc lidí. To je takový příjemnější určitě. No a jak jsme se o tom bavili, tak oni přemýšleli říct nebo neříct komu. Přemýšleli jako o babičkách že jo. Ani jako nepřemýšleli nad tím, že by měli jako špatnou reakci, ale jako že by jim to bylo jaksi líto nebo by měli starost. Jěžíšmarija,

chudák malej! A takovýhle věci. Tak možná z tohohle pohledu možná spíš. Takže z tohohle jsem mohl tak nějak usoudit, že to jako asi s nikým neprobírali. Takže jako půlka rodiny zlatavá v tím, že si buď jako něco domýšlí nebo jako si prostě myslej, že o těchle věcech nemluvim a jako neptaj se. Ale fakt se jako nikdo neptá jako. Ani na holky, ani na vnoučata. Takže je dost pravděpodobný, že si takový věci domýšlej.

Snažil ses najít pochopení mino svou rodinu?

Hmm, co znamená pochopení? Kristián mě vždycky pochopil. Takže znáš ten film, takže jsi to pochopila. Asi ne. Jako co to znamená podporu? Jako morální?

Záleží na tobě, jak tu otázku uchopíš. Jestli třeba chodíš do klubů?

No, to jo, ale tam nenajdeš .. No, samozřejmě, tak člověk asi hledá to pochopení v tom smyslu, že chceš mít někoho blízkýho. Že jako hledáš takovýhle ty věci, to je jasný. Ale to bych asi nebral jako pochopení. To je prostě taková ta normální...No a vyloženě pochopení asi ne.

Takže jsi třeba nepotřeboval ujištění v tom, že je to jako v pohodě?

To samý. Já chápu, že jako jsou takový to, že když nemám moc kamarádů v partě. Spíš jen takový ty bližší. Že si držím takový to kolečko relativně užší. Za nějakou dobu to věděli ty lidi kolem mě a většinou se to dozvěděli nějak ode mě a nebo prostě, když jsme nenapili. A nebo od někoho jako že to nějak prosáklo tak nějak okolo, což se stane snadno. Ale to že bych u někoho hledal nějaké uznání nebo takový to potvrzení toho, že to je vlastně v pohodě, asi jako ani ne. On tam člověk vlastně ještě před tím než dojdeš k tomuhle, tak si budeš z takovejch kamarádů, známějch nebo z čehokoliv právě mezi těma klukama. Že tam máš to zázemí v tomhle tom pohledu. Asi si nemyslím, že bys měla potřebu hledat uznání ještě někde jinde, protože tě to asi ani nenapadne. Protože prostě tam máš ty lidi, který jsou a myslí stejně jako ty. Máš nějaký podniky, kam můžeš jít. A to okolo je ti jedno. Takže jako ty lidi u kterých můžu být otevřený tam prostě máš. A asi ani nemáš ani tu moc možnost to ventilovat nikde jinde. Kromě těch lidí, u kterých chceš, aby to jako opravdu věděli jako. Takže pochopení jako vůbec ne.

A přesně tu „nálepku“ jsi tomu dal v kolika?

Jako že jsem si řekl, že jsem: „Já jsem teplej“?

Teplej.

No, mě se líbí buzík, ale moc se to neříká. Buzík je dobrý. Mě to přijde roztomilý. Buzík je dobrý. Protože oni ti kluci říkají většinou buzna. Ale to je debilní, protože to je mužskej rod. Nejsm přece buzna. Tak si budu přece říkat mužským rodem. Někdy tím ty svý heterosexuální kamarády provokuju. Místo toho, abych mu řekl, že je debil, tak mu řeknu, že je buzík. Takže to je takový vtipný zároveň.

Rozhovor Nikola

Kolik ti je let? 26 let

Studuješ? *Studuji.*

Co studuješ? *Práva.*

Pokud ještě studuješ, co budeš chtít jednou dělat?

Asi právo. Já nevím. Nevím, jestli to dodělám. Tak podle toho. Ale můžeš si tam napsat advokátku. To zní dobře.

Co dělají tví rodiče? Jaké vzdělání mají?

Táta vystudoval práva. A je v invalidním důchodu. A máma vystudovala ekonomku a dělá v hotelu.

To jsi šla po tátovi na práva?

Ne. Mě nic nenapadlo. Naši chtěli, abych šla na vejšku a na fildě se mi nelíbilo, tak táta řek, ať si dám přihlášku na práva, že je to dobrá škola.

S kým bydlíš? *s přítelkyní*

Kdy jsi si uvědomila pocity, které by mohly souviset s tvou sexuální orientací?

Já jsem to věděla vždycky. Ale předpokládám, že si to člověk uvědomil asi tak v pěti. Tak já už jsem v sedmi psala poezii.

Ta poezie byla o holkách?

Ne.

Souviselo to s nějakými konkrétními situacemi, zážitky?

Jo, líbila se mi kadeřnice. A to bylo asi v těch pěti letech, tak mi to došlo.

Tak ale v pěti jsi si ještě neuvědomovala, co to znamená, ne?

Tak to ti jako stoprocentně říct nemůžu. Ale jako vím, že už jako hodně malé dítě jsem si to uvědomovala.

Jak jsi na tyto pocity reagoval/a?

Nijak jsem na ně nereagovala.

Ani třeba v pozdějším věku?

No, já nevím jak to myslíš...he. Pak jsem začala chodit s holkou.

Potlačit ses to nesnažila?

Já jsem jen nechtěla, aby to někdo věděl než budu s někým chodit. A hlavně aby to nikdo nevěděl dřív než moje máma.

A jak jsi se cítila?

Mě to nějak netrápilo ani.

Mluvila jsi tehdy s někým o homosexualitě ?

Tak jako dítě vůbec ne.

A později?

Tak pak se asi o tom normálně mluvilo ve škole. Ale že bych speciálně rozvíjela téma debaty na tohle téma, tak to ne.

A informace jsi si vyhledávala?

Ne, asi ne. Až potom pozdějš, když byl internet. Tak něco co s tím souviselo. Ne, že bych se vyloženě ptala, co to je.

Takže ses to určitě nepokoušela potlačit?

Tak já jsem se podle toho nechovala, ale nesnažila jsem se to nijak potlačit jako. Tak v pěti, sedmi letech jsem se jako podle toho nechovala. I když já už jsem v sedmi měla intimní kontakty s rukama sedmnácti letýma. Takže vím, že to není úplně standardní. haha

A randila jsi s klukama?

Já jsem s klukama nikdy nerandila . Jsem s nima spala, ale nikdy jsem s nima nechodila. To bylo tak krátký, že se tomu nedalo říct chození. Že jsme někam spolu šli párkrát.

A proč jsi s klukama spala, když jsi věděla, že se ti líbí holky?

Tak abych to měla za sebou. Abych věděla, jaký to je.

V kolika letech jsi řekl/a svým rodičům o své homosexuální orientaci?

My jsme spolu začaly chodit se Šárkou před pěti lety..počkej...takže asi v 21.

Takže jsi jim to řekla až když jsi chodila se Šárkou?

Jo.

Takže jsi před Šárkou s nikým nechodila?

Ne.

Proč jsi se rozhodla jim to říct?

Právě proto, že už jsem měla holku a nechtěla jsem jim lhát. Protože já jsem jim nikdy nelhala, že bych jim tvrdila, že chodím s klukama. Já jsem jim to jenom neřekla. A když už jsme spolu byly, tak jsem nechtěla lhát.

Jak jsi se na to připravoval/a?

Tak nějak zvlášť jsem se na to nepřipravovala. Spíš jsem věděla, že to bude nepříjemné. Ale že bych si to nějak připravovala, natrénovávala, tak to ne.

Jakou reakci si čekala?

Špatnou. Mám to nějak rozvést?

Čekala jsi tedy negativní reakci?

Jo, čekala jsem negativní reakci.

Můžeš mi popsat situaci, kdy jsi to řekl?

No, to si pamatuji úplně přesně. Já jsem bydlela tenkrát sama, Šárka ještě bydlela tenkrát v horách. A máma za mnou jezdila občas do Prahy. No a když přijela... Tak to já už jsem za Šárkou jezdila do hor. Tak ona věděla, že to. No a já jsem zrovna...vařila jsem zrovna vodu na čaj a stála jsem k ní zády. Já jsem jí už před tím napsala, že jí musím něco říct nebo že jí chci něco říct nebo takový ty kecy... A ona se mě teda zeptala, jak to teda máte s tou Šárkou. A já jsem jí řekla, že spolu chodíme.

Takže už jí to před tím napadlo?

No ona říkala, že si to mysleli. No a tak dále...No ty se mě určitě dál budeš ptát jaká byla ta její reakce...No,tak byla to taková ta negativní reakce. Byla nešťastná. Říkala, proč zrovna já? A proč se to muselo stát zrovna jí...To je hrozný. Byla prostě nešťastná. A byl to fakt nepříjemný večer.

A proč z toho byla nešťastná?

Byla z toho nešťastná, protože její dítě je zrovna teplý. A nechtěla to, nelíbí se to většině. Nebo jí se to nelíbí. A nechtějí, aby se jim to stalo. Jako i když jim nevadí to u ostatních. Ale jí bylo líto, že si nemůžu najít manžela a nemůžu mít manžela. Takové ty klasické věci. A asi se i bála, že to bude muset všem říct, a že se za to bude stydět. A já nevím co...

A jak si to celé prožívala ty?

Bylo to hodně těžké. Protože to byl jediný člověk před kterým jsem se za to styděla. Jediný člověk před kterým jsem se za to kdy styděla, byla máma. Bála jsem se jí to říct a bylo mi nepříjemně. A bylo mi to líto, že se to stalo zrovna jí.

Jak hodně jste o tomto tématu s rmámou potom mluvily?

Moc jsme o tom nemluvily. Už prostě tak normálně, jakože jdu za Šárkou a tak. Ale že bysme to pak ještě nějak rozebíraly. Možná ještě párkrát na to řekla, jak je to hrozný.

A s tátou jste o tom nemluvili?

S tátou jsme o tom nikdy nemluvili. Tátovi to řekla máma a on se k tomu nikdy nějak nevyjadřuje. Jo a ještě máma říkala, že jsem jí lhala. Což mě mrzelo, protože já jsem jí nikdy nelhala.

A v čem jsi jí měla lhát?

Ona měla z toho celého pocit, že jsem normální. Že jsem jí to neřekla, tak to pro ní asi bylo jako, že jsem jí lhala. Ale já jsem jí nikdy netvrdila, že s někým chodím nebo že jsem na kluky. Ale je to jenom technický. Někdo bere jako lež, když mu něco neřekneš. Což třeba když ho podvádíš...tak se to tak dá brát. ha

Komu jsi to řekla jako prvnímu?

Servírce ve Slepici. Petře, ty jí asi neznáš...Taková vysoká, dlouhovlasá. Chodila s tím provozníkem a před tím pět let chodila s holkou. S policajtkou.

Takže jsi věděla, že jí to můžeš říct, protože to pochopí?

No, my jsme hlavně...Já jsem tam občas chodila na kafe nebo když jsem na někoho čekala, že přijde na kafe, nebo když jsem měla čas než pojedu do Prahy, tak jsem za ní chodila a vždycky jsme chlastaly. Třeba jsme vypily deset vodek. A kecaly jsme. A ona mi taky vyprávěla, co měla v rodině. Takový historky různý pikantní. Tak jsem to řekla jí.

Po tom, co jsi jí to řekla, jsi to řekla i dalším lidem?

Kamarádům.

Mohl/a by jsi popsat, jaká atmosféra vládne u vás v rodině?

Taková divná. Naši se hádají....Co já si pamatuju, tak se hádaj. A už je hodně špatná no.

Můžeš popsat vztah tebe a rodičů před tím, než jsi jim to řekl/a?

Tak s tátou jsem měla takový ten...já nevím... obvyklý vztah. Vztah s tátou...Že ty chlapi, aspoň teda valná část z nich, to s dětma moc neumějí, takže tu lásku moc neprojevují. S tátou víceméně takový, že prostě je to můj táta. Vyzvedával mě a vozil do školy a tak. Ale nějak osobně jsme spolu nikdy jsme se nebavili a že bych se mu někdy svěřovala.... já se tedy

nesvěřuji nikomu, ale vyloženě osobně moc ne. A s mamkou jakoby dobrej, vždycky. Já jsem jí měla vždycky hrozně ráda a ona mě taky.

A můžeš popsat váš vztah dneska?

Asi je stejný s oběma. Akorád máma má asi pocit a poslední dobou to i říkala, že mě jako nezná a že je mezi náma nějaká propast a tak. Což asi je. Ale tak já jí mám s každým takže asi jako...a kdo ji asi nemá.

Myslíš, že by se váš vztah vyvíjel stejně, kdybys jim to neřekla?

No, já si myslím, že to mohlo bejt horší s mámou. Že jí to hodně mrzelo a mrzí do dneška. Že mi to má hodně za zlý, jako takový to, že se jí nelíbilo něco, co jsem udělala v životě a tohle obzvlášť, když jsem si to jako nevybrala nebo to. Takže možná by to trochu bylo možná lepší. Že bych si o tom s nima jako povídala, jako o chlapech nebo já nevím.

Myslíš si, že je to pro ní těžké i z ohledu vnoučat?

No, mamka to teď dost zmiňuje ty děti a jak si to představuju. A že už by chtěla, abych měla dítě a tak.

Jaké jsou postoje tvých rodičů na homosexualitu?

Tak tátu to nezajímá. Nikdy se k tomu nevyjadřoval. Ani k mojí homosexualitě, ani k homosexualitě obecně. A máma ta byla k tomu vždycky hodně vstřícná. Jakoby když bylo třeba něco v telce, když je třeba někdo diskriminoval, tak říkala, že je to každého věc. V pohodě. Měla k tomu vždycky dobrý přístup. Až na tu chvíli samozřejmě, kdy to zjistila o mě. Tak to samozřejmě ochladlo. Ale jinak asi pořád stejný. A i lepší tím, že mě jako vidí. Tak přeci jenom má mě ráda, tak se to snaží brát, že to není nic hrozného.

Co myslíš, že ovlivňuje názory tvých rodičů?

No tak určitě společnost, média. To je jasný. Jako každého formuje, jak myslíme a všechno. To je jednak dané výchovou a jednak i nějakými geny. A určitě i média.

Jak ovlivnily tebe a tvé rodiče názory širší rodiny?

Mě nijak. Mě jako nějak názory lidí nezajímají. Vzhledem k tomu, že nebyly nějak negativní, tak asi nějak zvlášť ani naše. Ale tak se mamka před nima asi styděla. Ale stejně jim všem řekla, že jsem s nějakou kamarádkou, protože říkala, že se stydí říct to slovo. Ale zase byla nadšená, když jí bratranec řekl, což bylo dost trapné. On už má dvě děti a je trochu starší než já. On si nás vzal stranou a sdělil nám jako strašně skvělou informaci. Že on by byl hrozně rád, kdyby jeho dcera byla lesba, protože když vidí, jak se ty muži chovají k těm ženám! Prostě lidi mají potřebu ti dávat najevo, jak hrozně je to v pohodě a super. Což je vždycky hrozně trapný.

A co třeba prarodiče?

Prarodiče to asi jako vědí, ale ne, že bych přišla a řekla, že jsem lesba. Ale řekla jsem, že bydlím a žiju se Šárkou. Takže jim to asi došlo. Babička měla nějaké obavy, aby mě nějak nevyužívala nebo něco.

Takže přímo ty jsi se s nimi o tom nebavila?

Já jsem jim to přímo neříkala, protože jsem si myslela, že to máma nechce. Mě je to úplně jedno, co si myslej. Ale nechtěla jsem, aby se styděla nebo abych jí uvedlo nějakým takovým výrokem do trapné situace, protože jí na nich záleží.

Snažila jsi se hledat pochopení i jinde než ve své rodině?

Ne, já jsem se nesnažila hledat pochopení nikde.

A co sourozenci?

No mám jen nevlastní. Toho jednoho jsem viděla jen párkrát a toho jednoho vůbec a táta tvrdí, že nejsou jeho.

Takže to nijak situaci neovlivnilo?

Ne tohle to nemohlo ovlivnit, protože s námi nikdy nežili.

Já se divím, že jste si žádné informace nevyhledávaly.

Tak jako já nevím. Tak v médiích, tak tam se o tom mluvilo. Tak jako samozřejmě, když ukazovali v televizi ten chlap. Já teď nevím, kde to bylo. Ale evidentně asi v nějakém státě, kde se o tom mluvit nesmí a nemluví. Vždyť některé státy dokonce mluví, že to nemají. Tak ten si myslel, že to neexistuje, že je sám na světě.

Mě přijde, že jste se s tím vyrovnaly v pohodě. Že to prostě přišlo a bylo to ok?

No, tak já jsem divná. Tak ono to bylo dané tím prostředím. Všem to přišlo normální. Tak ono hodně záleží na tom jestli ti záleží na tom, co si lidi myslí.

Neříkej mi, že ti fakt vůbec nezáleží, co si lidi myslí.

Tak mě je úplně jedno, co si lidi myslí. Teď je mi všechno jedno. Jenom jako samozřejmě lidi na kterých ti nějak záleží jo. Třeba kamarádi, rodina. Tak je jasný, že tam tomu nějakou váhu přikládám, co si myslí. To jako kdyby si o mě tady všichni mysleli, že jsem kráva, tak je mi to fakt jako jedno, tak mě to nebolí. Kdyby člověk jako cejtíl ty pocity těch druhých lidí..jako by to nějak fyzicky bolelo. Ale dokud mě nepřijdou zabít tak je mi to nějak jedno. Ale tak tady to je taky jináč, protože už jsme nebyli v té době komunismu nebo nějakých státu, kde je to fakt problém, kde tě za to můžou popravít. Tak to bych samozřejmě taková hrdinka nebyla.

Já se třeba, když jdou holky po ulici za ruku, takže se za nima automaticky otočím...

Tak jako zrovna u ženskejch je to takový spíš normální, jakože za ruku..no za ruku zrovna ne, ale jakože třeba v rámě.No, tak je to takhle daný tím, že my jsme opravdu měly štěstí kde jsme se narodily a v jaké době.

Rozhovor s L

Kolik ti je let? 22

Studuješ/pracuješ? *Studuji*

Co studuješ? *Speciální pedagogiku*

Co budeš chtít jednou dělat? *Určitě bych chtěla pracovat v oblasti co se týče autismu.*

Co dělají tví rodiče? Jaké vzdělání mají?

Moji rodiče jsou oba dva středoškoláci. Taťka pracuje jako bezpečnostní technik v Komerční bance. A mamka jako asistentka ředitelky ve firmě, která pojišťuje. Pojišťovací makléř.

S kým bydlíš? *Se svojí přítelkyní*

Kdy jsi si uvědomil/a pocity, které by mohly souviset s tvou sexuální orientací?

Achjo, to ani já sama nevím, no. Jako ten opravdu, kdy jsem si to řekla na stoprocent, tak to bylo před 4-5 lety. Ale když nad tím přemýšlím zpětně, tak ty tendence už tam byly prostě už od malička. Třeba když mi bylo deset let, tak jsme měli trenérku na basket. Tak se mi prostě líbila, měla jsem k ní větší vztah než k tomu trenérovi, no. Ale vůbec jsem to tak nebrala prostě. Když se mi líbily holky, tak jsem si říkala: Joo, tak chtěla bych vypadat jako ona. Ale teď zpětně si uvědomuju, že to bylo asi trošku jinak. Ne všechny holky to asi měly ale podobný. Ale to stoprocentní to bylo, když jsem se zamilovala do Terky. To opravdu první zamilování takový, že jsem byla poblázněná.

Takže jsi si to uvědomila až potom, co jsi se seznámila s Terkou?

Jo.

Jaká na to byla tvoje reakce?

Reagovala jsem na to dost blbě, no. Reagovala jsem na to blbě, prostě, že jsem to odmítala. Chtěla jsem se vrátit k tomu standardnímu pojetí, co nám prostě říká naše společnost. Muž-žena-rodina-barák. Takže ty začátky toho vztahu byly dost těžký, no. Prostě jsem, dalo by se říct, Terku podváděla. Prostě jsem si to nechtěla připustit. Prostě jsem nechtěla, takže tak.

Pokoušela jsi se o tom s někým mluvit, když to pro tebe bylo tak těžké? Třeba i ve smyslu, že moje kamarádka má takový problém...že jsi mluvila třeba o třetí osobě.

To ne, já jsem to prostě vůbec nechtěla. Ten svůj případ jsem nedávala nikomu najevo nikomu. Když se k tomu jako nějaké otázky vztahovaly, tak jsem většinou mlčela. Nechtěla jsem to prostě rozebírat.

A ani nějaké informace jsi se nesnažila si najít?

To ani ne.

(po chvíli ticha sama začala) Tam bylo hrozně těžký to, že jsem byla zamilovaná. Ale chtěla jsem to hrozně asi i v těch prvních chvílích, v prvních týdnech potlačit.

A vlastně ty jsi říkala, že jsi měla před tím nějakého kluka, ne?

Já jsem normálně chodila s klukama. Normálně běžně. A když jsem právě poznala Terku, tak vždycky, když jsme chodili třeba do hospody nebo na párty, a když tam byl nějaký hezký, tak jsem tam s ním prostě třeba líbala.

A co na to Terka?

No, hrozný. Hrozný prostě, hrozný. Toho bylo hrozně moc. Do toho tu byl její bratr, který je asi pořád ještě do mě zamilovaný. Takže...když Terka odjela pomáhat do jejich hotelu na Jihu Čech, tak jsme chlastali. On tam byl taky. Jsem si ho prostě pozvala ke mně. Prostě jenom jsme se líbali. To bylo to, co jsem si řekla prostě už fakt ne. Já prostě Terku miluju a nemůžu dělat takovýhle kraviny.

Takže jsi asi viděla, že ti tam něco v tom heterosexuálním vztahu chybí?

Hmhm, jo.

Pak tam byl vlastně ještě jeden kluk, to byl majitel té hospody, kam jsme chodili. Super hospůdka. On věděl o tom našem vztahu. Prostě nás dlouhodobě pozoroval a věděl, jak to mezi náma chodí. Takže se nás jednou zeptal, jak to máte. No tak jsme řekly, že spolu chodíme. No a jednou jsme se strašně ožraly a on za mnou přišel a začal mě líbat. A to byla vteřina, kdy jsem ho odsunula a Terka už tam nebyla. Prostě zdrhla a já za ní. To bylo hodně krušný čtvrt rok. To mi Terka vůbec nevěřila. Nevěděla jsem, jak to bude.

To musí být strašně fajn holka.

Jo, to je.

Tak teď se dostaneme k části s rodičema. V kolika letech jsi to řekla rodičům?

V kolika jsem to řekla? Počkej. My jsem s Terkou 3 roky. No a asi půl roku po tom, co jsem poznala Terku. Bylo mi asi 19.

Proč jsi se rozhodl/a jim to říct?

Tak pochlubit se s tím, že mám vztah, prostě. Že mám někoho s kým jsem šťastná. Věděla jsem, že jí budou mít rádi. Prostě sdílení s rodičema těchleštěch zážitků.

Jak jsi se na to připravoval/a?

No, to bylo tak, že já jsem vlastně před Terkou měla přítele, se kterým jsem chodila rok a půl. Po tom co jsme se rozešli, já jsem se s ním rozešla, už s takovým tím vědomím, že to opravdu není v pořádku. Takže jsme se pak nějakou dobu docela dlouho bavili, ale on je tak trošku magor, takže jsem to s ním musela ukončit. Ale když jsme byli jednou v hospodě, tak Terka mi psala, že je zase u mamky a že se jí to rozhodla říct. Takže jí to řekla. A to mě nakoplo k tomu, abych to řekla i já. Takže jsem to nejdřív řekla tomu kamarádovi. To bylo super. No a druhý den ráno, když jsem se probrala. Ještě jsem měla kocovinu. Ještě jsem byla taková nabuzená. Tak jsem si zavolala mamku. Sedla si ke mě na postel. Tak jsem jí řekla, že bych jí chtěla něco říct. Že teda někoho mám. Ona si myslela, že je to bývalý přítel ségry. Ke kterému jsem měla teda taky dobrý vztah. Tak jsem jí řekla: Nene, je to holka. A ona: Hm, aha. Dobrý, super.

Ona řekla, že je to super?

No, řekla asi, že je to super.

Myslíš, že z oho byla překvapená? Nebo jako, že jí to hned docvaklo?

Ona to vzala skoro jako normální věc. Nechápu. Vůbec se jako nedivila. Prostě jsem jí to řekla, pak jsme šli jíst a pohodička.

A čekala jsi takovouhle reakci?

Moc jsem jako...měla jsem trošku jako takovou obavu, ale tím že jsem byla posilněná tím alkoholem. Tak jsem opravdu měla sílu jí to říct a nebála jsem se. Jako reakci jsem úplně takovou super jsem zase nečekala. Ale nebála jsem se jí to říct. Zase takhle- kdybych se jí to bála říct, tak jí to asi neřeknu. A protože mám lepší vztah s mamkou, co se té mluvy týče a jak spolu komunikujem, tak jsem to řekla mamce, no.

Bylo pro tebe na ní něco obzvlášť těžkého?

Určitě to pro mě byla úleva. Určitě.

No, já jsem to na ní prostě vychrlila okamžitě. Prostě jsem jí to řekla na rovinu. A nebylo to pro mě jako těžký. I zase takhle- trvalo mi to půl roku než jsem to řekla, takže nějaké obavy tak určitě byli, ale v tu chvíli to bylo v pohodě.

Co jsi v tu chvíli cítila k mamce?

Ještě lepší vztah než před tím. Že s ní můžu mluvit úplně o všem. Úplně spadly všechny zábrany, že jo. Je pravda že mamka, když si to uvědomuji zase zpětně, tak trochu zaražená byla. Řekla jako super, a pak jsme šli dělat oběd, pak jsme se naobědvali. Já jsem pak odjela za Terkou a ona mi večer pak volala, že by si o tom chtěla jako promluvit. Že by to prostě chtěla nějak rozebrat.

Vzala to úplně nejlíp. Znáám spoustu rodin, které to nevzali moc dobře, takže já mám suprový rodiče.

To si myslím, že to mamka vzala dobře. Když si vezmeš kolik je třeba rodin, které o tom ani neví.

Jojo. Mám kamaráda, kterýmu je 30 a do teďka jeho rodiče nevědí, že je homosexuál.

A potom jste o tom s mamkou hodně mluvily?

Mluvily jsme o tom potom jednou. Jako o tom co je jiné, proč to tak je. Ale od té doby co jsme si o tom jako pokecaly, tak teď už je to na normální bázi, že jako kdyby to byl běžnej vztah. Prostě se bavíme o normálních věcech, o problémech a tak.

Řekla jsi to někomu dřív než mamce?

Tomu kamarádovi. Já jsem to řekla mamce, ať to neříká segře a asi dva dny na to mi volá ségra: „Čau segra. Hele, já jsem zjistila, že prej chodíš s Terkou.“ Tak jsem ti řekla: „Tyjo, ta je hrozná!“

Mamka to vykecala jako ségře a pak i tátovi. A to mi zdůvodnila tím: Lenko, uvědom si že ty máš Terku jako přítelkyni a taky jí říkáš všechno. Já prostě manželovi, tátovi, taky říkám všechno. Prostě jsem mu to musela říct.

A tys nechtěla, aby jim to řekla?

Já jsem jim to chtěla říct sama, no. A tátovi jsem to v podstatě nikdy neřekla.

Takže s tátou jste se o tom nikdy nebavili?

Ne, my se s tátou o takových věcech nebavím. My se bavíme o hudbě, knížkách, o všem možným, ale o vztazích jsme se nikdy nebavili.

Zas na druhou stranu ti to mamka možná trochu usnadnila, ne?

Jo, jako určitě. Usnadnila mi to, to jo. Ale já jsem si chtěla tím ten vztah jako potvrdit.

A změnil se nějak váš vztah s tátou potom?

Určitě. Já když jsem měla toho předchozího přítele, tak byl divný. Moc jako, má dnes takový rozvrácený rodiny, takže ty rodinné tradice a standardy neuznává. Takže jsme k nám vůbec

nechodili. Za babičkami jsem nejezdili. Takže já jsem se hrozně odcizila během té doby, co jsem s ním chodila. I od táty. Od té doby, co chodím s Terkou, tak vidím, jak je ten vztah lepší. Ale úplně na jiné úrovni. I Když jsem byla malá, nebo menší, tak jsem říkala třeba, že bych chtěla se třeba naučit opravit auto, třeba když se někde zasekne. No, na to už je pozdě! Prostě to jsme měli dělat dřív. No a teď jsme byli u babičky, měli jsme montovat pračku a táta řekl prostě pojď Lenko, jdeme to udělat spolu. Nebo jsme rozebírali kočárek a prostě: Pojď, Lenko, uděláme to spolu.

Přijal mě takovou jaká jsem, no. Nemám si na co ztěžovat.

Mohl/a by jsi popsat, jaká atmosféra vládne u vás v rodině? Myslím doma s mámou a tátou.
No my jsme taková tichá domácnost. My jsme třeba vždycky nedělní večery trávili tím, že jsme si všichni četli A tak jsme trávili naše chvílky. Pak jsme si pokecali. Ale vztahy jsou úplně skvělé.

Máš pocit, že jste si po tom, co jsi to řekla bližší?

Jo. Určitě. Odpadli všechny ty zábrany, takže můžu mluvit úplně o všem.

Můžeš popsat vztah tebe a rodičů před tím, než jsi jim to řekl/a?

No, to bylo ovlivněno tím předchozím vztahem. Že jsem byla taková odcizená a moc jsem tam nejezdila. Jen na víkendy. Ale to bylo tak, že jsem tam v pátek přijela, vybalila jsem krosnu a šla jsem k tomu přítelovi. A v neděli jsem zase odjela. Jako ten vztah tam byl takový udržovaný, na určité úrovni, ale nebylo to prohloubené. Zatímco teď jsme u našich skoro pořád. Takže když můžeme, tak tam jsme.

Takže tam můžeš v pohodě přijet s Terkou?

No, no. Terka má s našima úplně skvělý vztah. S mamkou si tyká. Jsou prostě dobré kamarádky.

Jaké jsou postoje tvých rodičů na homosexualitu? Jaké byly jejich postoje dříve než to věděli o tobě?

Postoje byly pozitivní, dobré. Nikdy nikoho neodsuzovali. Ačkoliv mají takovou výchovu, jakou moje babička. Ne, že by to uznávala. Ale postoje jsou kladné. Jako berou to tak, jako proč by to tak nemohlo být. Prostě když se mají rádi, tak to tak prostě je.

Takže si myslíš, že se to nezměnilo tím, že chodíš s Terkou?

Jako nezměnilo se to tím, že mají dceru, která chodí s holkou.

A co myslíš, že jejich postoj k homosexualitě ovlivnilo? Čím to je, že mají takový postoj?

Já nevím jestli to může být úroveň inteligence? Jak vnímají svět. Asi jsou i otevřeni všemu novému.

Myslíš, že jsou ovlivněny třeba tím v čem vyrůstali?

Jako když to tak vezmu, tak babička...jak ona to ta babička brala? Jako přišlo jí to trochu divný. Ještě než jsem jí to řekla, tak když jsme koukali na nějaké zprávy, tak třeba tam bylo, že registrace homosexuálů. Tak byla taková, že jí to přišlo divný. A já jsem si říkala: „Počkej až ti to řeknu. To budeš koukat!“. Ale to mi přijde divné, že ta babička byla taková zdrženlivá. A tak to se ty rodiče, jsou nějak vychovávaní, ale pak už mají svou vlastní hlavu. Jako v sedmdesátých letech to bylo ještě jako nemoc, že jo. Kdy se to vyřadilo s klasifikace nemocí...Já ti pak pošlu odkaz s Jiřím Hromadou, jestli ho znáš. Tak tam je asi půl hodinka takový ten rozhovor. Tak tam popisuje historii tohohle a moc hezky no. Tak tam taky uvádí příklady té snahy, jak je vyléčit. Já nevím jestli to bylo jednou, jak jeden doktor to chtěl

udělat jako, že si to zošklivej. Takže když byl chlap homosexuál, takže ho nutil do vztahů s těma chlapama. Takže to bylo úplně absurdní.

Jak ovlivnily tebe a tvé rodiče názory širší rodiny?

Já myslím, že vůbec. My si do toho nenecháme kecat. Jsme prostě spokojení. A jestli proti tomu někdo něco má, tak má. Ale myslím, že to tak ani není. Já mám kolem sebe lidi, kteří to chápou. Že to berou jako běžnou, normální věc.

A co třeba lidi na ulicích? Mě připadá, že častěji vidím na ulicích gaye.

Možná proto, že se ty holky trochu bojeje, no.

Myslíš si, že jsou holky líp ve společnosti vnímané?

No, jasně. Ale bylo by ti příjemný, když si prostě s Terkou na ulici držíme za ruku a dáme si pusy a lidi na nás pokřikujou, kluci. Huuuu!

Máš už špatný pocit v sobě, když jste s Terkou spolu ve společnosti? Jako že už čekáš, že se na vás budou dívat?

No, my už jsme v takový fázi, že to moc jako na veřejnosti neukazujeme. Jako třeba se držíme za ruce, ale je to takový...Jako když jí chytnu za ruku, tak je to prostě super. Jako jsou i chvíle, že si nás nikdo nevšímá. Ale pak když to vidím...jako když na nás někdo čumí, tak je mi to jedno. Já si ho nevšímám. Ale když už potom je to tak, že někdo začne mít nějaký kecý. Jakákoliv. Nikdy jsem se jako nesetkala s negativní reakcí, to ne.

A ty je jako okřikneš nebo Terku pustíš?

No, já je okřiknul Co čumí a ať si nás nevšímají.

Já prostě, když vidím dva kluky nebo dvě holky spolu, tak se jen pousměju a přijde mi to hrozně hezký.Prostě když vidím normální pár, jak se drží a obležá v metru, tak si řeknu: ježíšmarija, holka a kluk. Fuj.

A co nějaká gay komunita?

Do tý se vůbec nestylizují. Protože ta je hrozná.

Takže nenavštěvuješ nějaké bary?

No, co jsme se přestěhovaly do Prahy, tak máme shodou okolností mámy kolegyně má taky dceru lesbu, která je režisérka toho pořadu Queer na dvojce. Mě prostě přijde to hrozná kravina. Proč by se měli sdružovat všichni homosexuálové. To je jakoby se měli sdružovat všichni heterosexuálové.Proč by se podle orientace měl někdo sdružovat? Vždyť to, že budete mít společnou orientaci, neznamená, že budete mít společné i to ostatní.

Když jdeš do lesby klubu a jsi singl, tak aspoň víš, že tam potkáš někoho se stejnou orientací. Ale jak takovou holku poznáš v běžných klubech?

No, ono je to tak, že máme, se tomu říká „gay dar“. Jakoby gay radar prostě. Že to poznáme.

Rozhovor Šárka

Kolik ti je let? *24 let (smích)*

Studuješ/pracuješ? *Pracuji.*

V jaké oblasti pracuješ? *V oblasti IT*

Co jsi studovala? *Gyml.*

Co dělají tví rodiče? Jaké vzdělání mají? *Otec nevím. Mamka má zdrávku. A je nezaměstnaná.*

S kým bydlíš? *S přítelkyní*

Kdy jsi si uvědomil/a pocity, které by mohly souviset s tvou sexuální orientací?
12 let

Souviselo to s nějakými konkrétními situacemi, zážitky?
Ano.

To znamená, že jsi měla před tím nějaký homosexuální...
Haha, homosexuální...

Myslím jestli jsi se zamilovala?
No, jsem se zamilovala.

A v ten moment jsi si to uvědomila?
Jsem se zamilovala, a tak mi došlo, že je to asi jako žena.

Jak jsi se cítila?
Cítila jsem se dobře.

Jak jsi na tyto pocity reagovala?
Byla jsem trochu zmatená. Ale zachovala jsem se jako normálně.

Takže jaká byla tvoje reakce?
Moje reakce byla víceméně pozitivní...ze začátku, pak už to bylo horší.

Mluvila jsi tehdy o tom s někým?
Ano, mluvila jsem o sobě no. S kamarádama.

A zjišťovala jsi si nějaké informace?
Třeba nějaký porno? Haha. Informace jsem si nezjišťovala. Nic jsem si nezjišťovala. Později až na seznamce.

Snažil/a jsi se potlačit svou sexuální orientací?
Ne. Ani mě nenapadá jak.

Ani jsi nad tím nepřemýšlela?
Já jsem nepřemýšlela, jestli to chci potlačit. Já, když jsem to zjistila, tak jsem zjistila, že to tak prostě je. A tím to končilo.

V kolika letech jsi řekl/a svým rodičům o své homosexuální orientaci?

Asi ve třinácti.

Takže to bylo rok po tom, co jsi si to uvědomila?

Jo, docela brzo.

Proč jsi se rozhodla jim to sdělit?

Protože jsem byla hrozně zamilovaná. Chtěla jsem se o to podělit.

Jak jsi se na to připravoval/a?

Nijak. Bylo to spontánní, neplánované.

Jak jsi si myslel/a, že na to budou tví rodiče reagovat?

Myslela jsem si, že dobrý.

Vážně jsi čekala, že to bude dobrý?

Myslela jsem si, že to bude dobrý no. Tak já jsem to řekla jenom mámě. Protože já jsem nežila s tátou, jenom s nevlastním. A ten to neví ani do teďka.

Můžeš mi tu situaci popsat, když jsi to řekla mámě?

Šly jsme pěšky domů.

A v tu chvíli jsi se rozhodla to říct?

Jakože huuuuu a pak jsem jí řekla, že jí miluju...haha

No, ona se asi se ptala, co je novýho. Tak já jsem jí to řekla.

Jak se mamka zachovala?

Mamka si myslela, že si dělám srandu.

Jako, že se začala třeba smát?

No. Si prostě myslela, že si dělám legraci.

A vzpomeneš si přesně, jak jsi jí to řekla?

Řekla jsem jí, že jsem teplá.

Přesně těmihle slovy? Že jsi teplá?

Řekla jsem, že jsem teplá no. A tak ona si myslela asi ještě půl hodiny po tom, že si dělám srandu. A potom doma jsem jí vysvětlila, že to není legrace. A že to prostě takhle je.

A na tohle máma reagovala jak? Jako se jen smála?

Nejdřív se smála. To jsme byly ještě venku. A pak už se nesmála...haha. A když jsem přišly z venku, tak se bavila o dětech. A možná i brečela. To už přesně nevím. Ale jen nějakou chvíli, nic hysterického.

Bylo pro tebe na té situaci něco těžkého?

Jako ve vztahu s mámou?

Ano.

Těžkýho ani ne, ale tak jako bylo to takový nepříjemný, když brečela. Ale pak už to bylo dobrý.

Jak hodně jste o tomto tématu s rodiči posléze mluvili?

Pak už asi nikdy. Jenom o dětech, o tý orientaci už ne.

Co jsi v tu chvíli cítil/a k rodičům?

Žádné zvláštní.

Komu jsi o své homosexualitě řekla jako prvnímu?

Kamarádům.

Jednomu konkrétnímu?

Více kamarádům. A potom dané dívce do které jsem byla zamilovaná. Pak té druhé do které jsem se zamilovala. A pak už to věděla celá škola.

To muselo být teda těžké.

To bylo pěkně na pi...To bylo dost nepříjemný.

Jako že se ti třeba posmívali?

No no no! Tak různě. Různě na chodbě školy se tam ozývali ty věci. A nebylo to příjemný

A s tou holkou jsi nezačala chodit?

Ne, jsou jsem nezačala chodit. Ale to nebylo poprvý.

A s tou úplně první holkou?

Nenene. Ani s tou 24....haha

A jak jsi to tedy prožívala?

No, tak to bylo hodně nepříjemný. Já jsem zvažovala, že odejdu z té školy. Fakt mi tam nebylo vůbec dobře. Jako když jsem šla po chodbě, tak jsem slyšela jako, že jsem lesba a tak...To byla asi nejhorší situace ze všeho...že jsem tam chodila a všichni na mě pokřikovali.

Mohl/a by jsi popsat, jaká atmosféra vládne u vás v rodině?

Myslíš v té situaci?

Ne, myslím obecně.

Rozvedená matka se sestrou, nevlastní otec. Situace nebyla moc hezká. A bylo to potom období dost nepříjemný. A protože měli jako naši mezi sebou problémy.

Můžeš popsat vztah tebe a mámy před tím než jsi jí to řekla?

No, nic moc jako. Spíš přátelskej, ale nic jako.Chvíli jsem jí i nenáviděla. My do dneška nemáme nějaký extra přátelskej vztah. Jako není to nic hroznýho ale prostě.

Změnil se nějak váš vztah po tom, co jsi jí to řekla?

Myslím, že díky tomu teda ne. Vůbec, žádná změna.

Myslíš si, že váš vztah by se vyvíjel stejně, kdybys jim to neřekla?

Ano.

A jaké jsou postoje mamky k homosexualitě a jaké byly dříve?

Dřív jsme o tom nikdy nemluvili. Ted' o tom teda taky nemluvíme, ale myslím si, že mamce je to dost jedno.

Čím myslíš, že je ten její postoj ovlivněný?

To nevím. Když on je ten její názor pořád stejný. Nikdy se o to nezajímala. Bylo jí to víceméně jedno. Já jsem jí byla víceméně jedno. Takže zdroje informací nevím jaké měla.

Takže ten postoj je dost podobný jako váš vztah?
Nezajímá se o mě jako o osobu. Tak jí je to jedno.

Jak ovlivnily tebe a tvé rodiče názory širší rodiny?
Širší rodina o tom neví. Ne. My se moc nestýkáme.

Snažila jsi se hledat pochopení i jinde než ve své rodině?
Tak u přátel. No, tam to bylo dobrý, bez problému.

Například kluby a bary jsi navštěvovala?
To vůbec ne, u nás ne. U nás to nebylo ani. Vlastně jednou jsem byla v Pardubicích. Ale to bylo jednou, v šestnácti, v sedmnácti

Takže jsi je nenavštěvovala pravidelně?
Ne.

Máš sourozence?
No, mám ségru.

A myslíš, že ten postoj mohlo ovlivnit i to, že máš ségru?
No, ségra je postižená, takže nevím jestli to mohlo nějak ovlivnit. Ona má Downův syndrom. Ani ségra o tom neví. Já jsem jí to neříkala. Ona asi ani neví, co to znamená.

A co na současnost se mě nezeptáš? Že mám třeba přítelkyni a dlouhodobý vztah?
*No, tak mi o ní vyprávěj.
No, je skvělá.*

No a jak jste se seznámily?
Přes inzerát. Nikča byla z Prahy vid' a já jsem byla z Krkonoš.

Já vím, že si z toho děláte srandu, že jste teplý. Ale bylo to pro tebe opravdu tak lehký to mám říct:
No, když se máma nestará, tak je pak lehký jí to říct. Já jsem jí řekla, že jsem si vzala extázi a ona jako nic.

S kolika holkama jsi chodila před svojí nynější přítelkyní?
No, tak s jednou a půl.

A půl?
Nechci přiznat, že jsem chodila s Andreou... My jsme spolu jen trávily čas.

A nezkoušela jsi to před tím s klukama?
Jo, ale až když jsem měla svojí první holku. Protože mě štvala, tak jsem se vyspala s klukama. Jinak bych se s nima asi nevyspala, kdybych jí nepotkala.

Takže jsi s nima nespala, protože bys nebyla jistá svou orientací?
Prostě jsem s ní měla nějaký problém a frustraci jsem řešila sexem s chlapcem.

Bylo ti to nějak nepříjemné?
No jako nějak nepříjemné to nebylo. Ale prostě nic jako.

ROZHOVOR TEREZA

Kolik ti je let? 19

Studuješ? *Ano, japonská studia*

Co budeš chtít jednou dělat? Překladatelku, tlumočnicka nejlíp. Učit jazyky.

Co dělají tví rodiče? *Máma je teď nezaměstnaná, hledá práci. A táta dělá vlakvedoucího. To je něco jako průvodčí ale o třídu vyšší.*

Vzdělání rodičů? *Máma má střední s maturitou a táta bez maturity, ale studoval střední.*

Bydlíš s rodiči? *Ano*

A máš nějakého sourozence? *Mám mladší sestru, 9 let*

Kdy jsi si uvědomila pocity, které by mohly mít souvislost s tvou sexuální orientací?
Já bych řekla kolem 13, 14 bych řekla. Do té doby jsem nad tím nějak tak nepřemýšlela. Já jsem to brala teda jako samozřejmost, že jednou najdu si kluka a bude to jako ostatní. Ne, že bych přemýšlela přímo jako, že se mi líbí holky. Ale spíš jako, že mi ty kluci nezajímají. Takhle.

Takže jsi se neúčastnila třeba toho, když holky okukovaly kluky?
Já asi takhle jsem řekla, že je hezkej, ale že mě nijak nepřitahuje, že bych s ním chtěla něco mít.

A souviselo to uvědomění s konkrétníma zážitky? Třeba zamilování?
No, to určitě ne. Spíš jako při tom, když jsme se o tom bavily s kamarádkami, tak mě to přestalo zajímat od toho 14tého roku. Třeba když jsem potom četla nějaký knihy s nějakou sexuální tematikou, takže ně to zajímalo mnohem víc. Přišlo mi to takový zajímavější a to jsem se víc soustředila na ty filmy nějaký..

Jak jsi na tyto pocity reagovala?
No já jsem to nějak moc neřešila. Já jsem si říkala, že třeba jednou se to nějak vyvrbí. Jsem to nějak neřešila asi další dva roky.

A jak jsi se při tom cítila?
Nějak extra. To bylo takže tak, že mě to nezajímá. Třeba po tom pak až budu starší, takže mě ty kluky zase začnou zajímat a že si teda potom někoho najdu.

A mluví si tehdy o tom s někým?
S kamarádkou. Ona to akorát věděla, že mám jako zájem o tu homosexuální tematiku a že čtu knihy. A občas zavtipkovala tím tématem. Třeba tak: Až ty si najdeš kluka, to bude teda chudák. No jestli to bude kluk. Tehdy jsem se tedy tomu smála.

Takže to sis tím ještě nebyla jistá, že to tak bude?
Ne, určitě vůbec.

Kdy jsi si v tom začala být jistější?
Asi kolem 16. V 16 mě to napadlo. Tehdy jsem si tedy našla kluka, že to vyzkouším. No a že se uvidí. Vydrželi jsme spolu tři dny.

A stálo to za to vyzkoušení?

No mě došlo, že když po třech dnech jsem se mu začala vyhýbat a přemýšlet, co dělat, abych s ním nemusela na schůzku, takže to asi klapat nebude.

A od té doby jsi to už nezkusila?

Ne, mě to před tím nějak extra nepřitahovalo, ale řekla jsem si vyzkouším to, nebudu to zatracovat. Tak jsem to zkusila.

Myslíš, že jsi se pokoušela nějak potlačit tu sexuální orientaci?

No, já myslím, že ne. Že jsem to nepotlačovala, že jsem to chtěla vyzkoušet, abych měla nějakou jistotu. Že to nemohla být tehdy jistota, ale chtěla jsem mít za to, že tímhle směrem to asi nepůjde. Tak to zkusím něco jiného.

A v kolika jsi to řekla rodičům?

Mámě v 17 a tátovi o rok později.

Žiješ s oběma rodiči?

Ano.

A jaký důvod tě k tomu vedl, že si jim to řekla?

No, u mámy to byla takový kuriozita teda. Tehdy jsem to už věděla teda jako že to tak asi bude. Byla jsem si docela jistá. Tehdá jsem se s tím pokoušela vypořádat, že jsem si sobě říkala: Tak a je to jistý. Ne, že bych to potlačovala, ale bylo to takový vyrovnat se s tím, že je to teda něco jiného. A ona poznala, že jsem nějaká divná, že asi něco tajím. A já jsem v tu dobu objevila japonskou lukostřelbu a to jsem tam měla tréninky večer v pátek v Praze. Já jsem na ní chtěla strašně chodit. A máma prostě ne, jsi mladá, nebudeš v noci courat po Praze. A já jsem jí řekla, že jí teda řeknu to, co mě trápí, když mi dovolí chodit na tu lukostřelbu. A já jsem si říkala, že jí to stejně musím říct, tak aspoň budu mít důvod proč jí to říct už teď. A budu mít nějakou motivaci.

Vzpomeneš si přesně na tu situaci?

Šly jsme venku. Máma byla roznášet letáky. Já jsem jí pomáhala. Nějak jsme se o tom bavily. A najednou se ptala jako, tak jsem jí nabídla výměnu. A ona to chtěla zjistit, že to už tušila, že bych jí to jinak neřekla, tak na to kývla. A tak jsem jí to řekla. Po tom se mi to snažila rozmluvit, jestli to myslím teda vážně s tou střelbou. Řekla jsem jí, že jo.

Na to ti řekla, jestli to myslíš s tou střelbou vážně?

Jo. To byla jedna z jejích prvních reakcí. Jestli tam opravdu chci chodit, jestli si to nerozmyslím.

A dovolila ti tam chodit?

Jo, chodím tam dodnes.

Vzpomeneš si přesně, jak jsi to řekla?

No, já jsem tehdy řekla, že mám přítelkyni. Já jsem teda tehdy neměla, ale přišlo mi to jako takový jediný způsob, jak jí to říct.

To sis myslela, že to vezme lépe, když budeš někoho mít?

Ne, já jsem nevěděla, jak to říct, Jak to vyjádřit. To jsem lesba mi znělo tak divně v tu chvíli. A myslela jsem, že mi spíš uvěří, když uvidí, že je to tak vážný. A ne, že si to jenom tak myslím. Že už to došlo takhle do vážný situace.

A jak reagovala?

Byla chvíli ticho. A pak mi začala říkat takový řeči jako, že to nevadí. Že to bude v pohodě. Asi jí to překvapilo. Když jsme se o tom bavily před rokem, nějak jsme se o tom bavily. A máma jako proč nemám ještě kluka, že ona v devátý třídě si už domu vodila kluky a tak. A já jsem si tehdy udělal legraci: no to bys koukala, kdybych si domu přivedla holku. Tehdy jsem nepřemýšlela proč to říkám. A máma hned: To myslíš vážně a já Ne. A tak máma: No tak ale jestli to myslíš vážně, tak nějak by jsme to vyřešily. A já jsem jí říkala: Ne, mami, já si dělám legraci. No a pak jsem zjistila...

A jakou jsi čekala reakci? Čekala jsi jí takovou?

Asi podobnou jsem jí čekala. Asi jsem čekala, že nic lepšího to nebude. Že by nějak jásama. Ani jsem nečekala, že by mi nějak nadávala, že by mě vyhodila z domu. Počítala jsem s tím, že bude asi překvapená. Že to nebudeme nějak moc řešit.

A připravovala jsi se na to nějak?

No, právě, že díky tomu, že jsem to jakoby směnila za tu lukostřelbu, tak ne. To byl takový ten impulz. Jsme si řekla, tak mám důvod. Můžu to říct, tak proč ne.

A s tátou to byla jak?

To už jsem potom měla fakt přítelkyni. A jezdila jsem za ní docela hodně do Prahy. On už i začínal přemýšlet, proč pořád jezdím za kamarádkou. A tak jsem za ním jednou večer šla, a tak jsme bavili. No, a to taky jsem si vybrala takový kurióznější způsob. Jsem za ním přišla a on je nemůžu říct jako rasista.. Nemá rád romy. A tak jsem přišla a řekla jsem mu: Tati, hele, kdybych ti řekla, že jsem si našla jako přítele cikána a jako holku, co z toho bys vzal líp? A on si něco dělal do práce a říkal: Víš, Terko, že jsem tak trochu rasista. Tak jako řekni to narovinu. Tak jako, že mám holku. On jako psal ty papíry a říká jo já to vím. Ani se na mě nepodíval. Já jsem byla úplně překvapená. On říkal, že to o mě věděl už asi rok. Že tehdy si teda myslela, že jsem měla tu kamarádku a my jsme spolu byly pořád. No tak on si myslela, že mám právě něco s tou kamarádkou. Protože to jsme snad byly každý víkend spolu. Pořád jsme spolu dělaly. A on si myslel, že mezi náma něco je. Dokonce se na to ptal mámy. Ta mu to vyvrátila. Neřekla mu, že to ví, jak to semnou je. No ale už to ví.

A jak mu to máma vydržela neříct?

No, tak já nevím. Oni potom měli spolu takový ten trochu napjatější vztahy. Tak mě neřešili. Řekněme, že máma si mě chtěla udržet na své straně. Kdyby mu to řekla, tak pochopila, že bych asi nadšená nebyla.

S tou kamarádkou jsi ale nechodila?

Ne ne ne. Ta teda potom taky si našla přítelkyni, ale my jsme ale fakt dodnes jenom kamarádky.

A nyní máš přítelkyni?

Ted' nemám.

A nejdéle si chodila jak dlouho?

Asi rok to vydržela.

A s tátou jste to potom ještě nějak řešili?

S tátou vůbec. Tak on je i výhoda, že on má bratra gaye. Tak on jakoby s tou homosexualitou je smířenej z dřívějšíka. Tak on to nějak vůbec neřešil. On to vzal prostě jako hotovou věc. Že to stejně tušil, tak jsem mu to řekla.

A s mámou?

Hm. No máma tomu dodneška nevěří. Máma si myslí, že to je přechodná fáze. Ted'ka že mě to jako přejde, že jsem nepotkala toho pravýho kluka, takže experimentuju.

A jak to bereš ty ten mámy názor?

Tak já jsem na to nějak zvykla, no. Nevím, co s tím mám dělat jinýho. Vždycky když se bavíme, nějak jsem povídala o spolužácích, když jsem přišla do školy. A ona, jsem říkala nějaký spolužák, a máma chtěla vidět fotku na Facebooku. Tak jsem jí to ukazovala a mám: No, vidíš, ten je hezkej! A ten by se ti nelíbil? Takže tady tím způsobem, to takhle chodí s mámou.

A bylo pro tebe něco těžkého na tom jim to říct?

No, asi to u táty odhodlat se. Že já jsem nevěděla, jak ne to zareaguje. Sice jako jo, má bratra gaye. Ale nevíš, jak na to bude reagovat u dcery. Tak tomu mě taky trochu poňoukla máma tehdy, protože nějak jsme se bavily a já jsem říkala, že jsem to někomu o sobě chtěla říct. A máma říká: Prosím tě, nerozhlašuj to hned všem. Tak jsem jí říkala: No, že si myslím..ani nevím kdo to byl, že tomu člověku bych to měla říct. A ona mi říká: Ani táta to neví, tak proč byses tím chlubila někde jinde. A to mě poňouklo k tomu, že mu to tedy taky řeknu.

A u mámy?

Tehdy jsem na tom byla..tak nějak jsem si byla bliž s mámou, takže jsem si říkala...chtěla jsem jí to říct jako první.

Takže to bylo lehčí než to říct tátovi?

No, tehdy jsme s tátou neměli moc dobrej vztah.

A ted' už je lepší?

Ted' se to otočilo. Mám výborné vztahy s tátou. A s mámou nic moc.

A řekla jsi to někomu dřív než rodičům?

Jo, kamarádům. Právě té kamarádce, jak si táta myslel, že s ní něco mám.

Ta byla úplně první, která to věděla?

Já myslím, že jo.Ona akorát tehdy..no nám bylo těch 16, 17. Ona s tím přišla přede mnou. Tak do mě rejpa, že si myslela, že se jako opičím. Nebo jako že jí chci sebrat tu popularitu z toho. Nebo já nevím jak to říct. A jako, že už tíám nebude tak vyjímečná. No ale tak nějak to vzala v pohodě, no. Tak taky jsem to řekla pár kamarádům a pak až jsem to řekla našim.

A jaká byla reakce kamarádů?

Spousta lidí mi řekla, že to čekalo. Že to tušili předem.

Podle čeho to poznali?

Já vůbec nevím podle čeho, ale prostě mi řekli, že to nějak čekali, že jim to řeknu. Právě ta kamarádka z dětství té jsem to řekla, tak řekla: Jo, super. A bavila se semnou rovnou o něčem dalším. To teda neřešila vůbec.

Mohla bys mi popsat atmosféru u vás v rodině?

Tak ted' momentálně mezi rodičema napjatá. Mají problémy, tak jednu dobu zůstali kvůli sestře. A pořád se to ještě nevyřešilo.

A můžeš ten vztah před tím popsat?

Tak před tím jsem měla s mámou bližší vztah. Že máma ve mně i viděla...nevím, jak to říct, svoji pokračovatelku. Že jako si najdu kluka, budu mít bohatého manžela a budu mít takovejhle skvělej život. A to, že si s ní budu povídat o klukách a o tom, jak chodím na rande. Že se budu malovat a takhle si s ní o tom povídat.

A s tátou?

No, s tátou to bylo takový, že jsme k sobě nikdy nenašli tu cestu. Že když jsem byla malá, tak hodně pracoval, takže jsem ho pořádně nevidala. Nikdy jsme k sobě neměli úplně blízko.

Myslíš, že když jsi mu to řekla, že se vám víc otevřeli dveře k sobě?

Hele myslím si, že jo. Když nad tím tak přemýšlím, tak je to takový že najednou jsem před tím měla tajemství a on byl ten, který mě z rodiny bral prostě takovou jaká jsem. Prostě jsem mu o tom mohla povídat třeba. Říct, že máj problém ve vztahu. Nebo říct, že se mi někdo líbí nebo tak. A on to prostě bral. Na to téma i vtípkoval. Nijak zle, ale bylo to takový milý. Že bylo vidět, že to bere a že s tím nemá jediný problém.

A myslíš, že to může být ovlivněné tím, jaký má vztah se svým bratrem, který je gay?

Oni spolu moc jako velký vztah neměli. Oni jsou spolu o deset let, takže oni...on táta se o něj hodně staral, když byl malej. Takže spíš než bratrsky, tak skoro otcovskej no.

A jakej vztah je dneska mezi vámi?

No s mámou je to právě takový rozpačitý. Ona si teda pořád myslí, že mě to přejde. Ale nějak to mezi náma postavilo takovou tu zeď. Že pořád to nemůže překousnout. Pořád si myslí, že to teda jednou bude jinak. To i třeba táta říkal, že si myslí, že se za to máma stydí. Že nebude moct jednou kolegyním v práci ukazovat fotky ze svatby, fotky vnoučat. A povídat o tom. Že jako ani kamarádkám nemůže vyprávět, že ta naše si našla takovýho kluka a tak a tak...

Takže myslíš si, že vaše vztahy se změnili kvůli tvému coming-outu?

No, nevím, jestli jenom kvůli tomu. Jak jsem říkala, že tam je takový napětí mezi našima, ale určitě se to změnilo. Já si myslím, že tady to bylo taky takový jeden z důvodů. A právě máma se teď hodně upíná na sestru, protože doufá, že ona bude ta která si s ní jednou bude povídat o těch klucích.

A to, že máš sestru změnilo nějak jejich postoj k tomu?

Mě to u táty., teda ne. Táta ten počítá, že hřeb jednou budu mít děti taky. Máma podle mě ne. Ani nevím, jestli by ty děti viděla jako moje, kdyby je měla partnerka. Nejsem si jistá.

Jaké jsou postoje tvých rodičů na homosexualitu? A jaké byli dříve? Ovlivnil je nějak tvůj coming-out?

Já myslím, že u táty vůbec to nezměnilo. Tak nějak na to byl už připravenej. Si užil ten šok od bratra. Jinak teda jako zavtípkuje nebo tak ale že to nemyslí nijak zle. Já nevím jestli to není ovlivněný tím bratrem. Jestli díky tomu se mu nezměnil postoj. Já nevím, jakej měl před tím postoj.

A máma?

No, s mámou jsme se o tom nikdy vůbec nebavily. Takže nevím, jaký měla postoj před tím. Jestli to, myslím jestli to tolerovala. Ale když vidí, že to má v rodině, tak je to asi jiné.

Čím myslí, že jsou jejich názory ovlivněny? Jestli třeba jestli si své názory nesou z rodiny.

Určitě je to u táty dost ovlivněné tím bratrem. Já myslím, že u mámy asi rodinou. Protože když jsem jednou to zkoušela u babičky to nauknout to téma. Jsem to nechtěla říkat přímo.

Ale bylo vidět, že babička se k tomu staví hrozně odmítavě. Takže jsem jí to ani neříkala. Babička nevím jestli z toho něco pochopila. Ale jestli jo, tak si myslím taky přechodná fáze. Je vidět, že z té její strany mají k tomu dost odmítavý postoj.

A tys to říkala nějak širší rodině?

Já jsem to říkala právě tátový straně, protože taky babička ví, že má syna gaye a je s tím smířená. Tak babička to vzala docela s humorem. Babička říkala, tak někde mají dědičnou nemoc, někde jsou vlkodlaci a my jsme teplý. Tak to bylo taky docela vtipný potom to setkání s tím tátovým bráchou. On to věděl o táty. Oni jsou z Chomutova, on jednu dobu pracoval v Praze. Tak jsem za ním jednou šla. Šla jsem právě na večeři s přítelkyní, protože on je pizzař. On tam dělal pizzu. Tak jsme tam k němu šla. A tak jsme tam seděli a on ke mně přišel a místo pozdravu mi dal pohlavek. Jsem se na něj koukala a on: „No to máš za to, že jsi za mnou nepřišla jako za prvním.“ Jinak jsme si o tom normálně povídali. A bylo to příjemný. Já jsem se potom setkala i s jeho přítelem. Protože on to jako fakt bere. A bavili jsme se o těch vztazích, jako úplně normální věci.

To muselo být fajn si s ním takhle povídat?

Jo. Prostě někdo, kdo má ty problémy stejný. Kdo to zažil.

Myslíš, že tě nějak ovlivnili názory širší rodiny?

Já myslím, že ne. Jenom v tom, že jsem si říkala, že jí to asi říkat nebudu.

Myslíš, že jí to máma teda neřekla?

No, ona máma se za to jako trochu stydí. Tak ta to vytahovat určitě nebude. Tak jsem si říkala, že jí tím nemusím přidělovat starosti jako babička. Že jako to řeknu, možná to vyzní blbě, ale jako že mlže dožít i bez toho, aby to věděla.

A hledala si pochopení i mimo rodinu?

U přátel.

A třeba gay kluby, seznamky si zkoušela?

Jo, jako jsem si sehnala...spíš jako přátele přátel. Když jsem jakoby takhle někomu řekla, tak mi jako řekl, že mám taky kamaráda gaye...nechceš se s ním třeba někdy sejít. Tak ono potom, jak ta komunita je jako propojena, tak jsem si nacházela ty další kontakty.

A ztotožňuješ se s tou komunitou? Chodíš do těch barů?

No, moc ne. Já celkově to nějak moc nemusím. Ale že jako třeba se takhle setkám s těma lidma. Ale ne jako, že bych žila tím komunitním životem. Mě se třeba nelíbí, jak jsou tady ty gay pochody v Brně. Mě se nelíbí, jak je to tady udělaný. Že jsem třeba byla v Americe na tom pochodu. Tak ta, to bylo úplně úžasný.

Rozhovor Terka

Kolik ti je let? 23

Studuješ? *Vystudovala jsem. Absolvovala jsem.*

Co jsi studoval/a? *Vysokou školu grafickou.*

Takže teď pracuješ? *Teď hledám práci.*

Co chceš tedy dělat? *Určitě grafičku. Ráda bych dělala grafičku nebo cokoliv v tomhle odvětví. Ale ráda bych tu grafičku.*

Co dělají tví rodiče? Jaké vzdělání mají?

Moje mamka má penzion v Jižních Čechách. Plus do toho dělá účetnictví, dépéháčko a různé takový ty věci. A má vystudovanou Ekonomku v Ústí. Má maturitu. A můj tatka ten dělá informatika, správce počítačových sítí. Má v podstatě tu stejnou škola jako mamka, tam se seznámili, akorád se zaměřením na informatiku.

S kým bydlíš? *Bydlím s Lenkou tady v Praze.*

Kdy jsi si uvědomil/a pocity, které by mohly souviset s tvou sexuální orientací?

No, já si myslím, že když mi bylo asi tak jedenáct?

Souviselo to s nějakými konkrétními situacemi, zážitky?

Nejsem si toho vědoma. Myslím si, že ne.

Třeba že byses do někoho zamilovala?

To ne. Ale jenom jsem to cítila, že víc tíhnu k holkám, ale ještě jsem si to nevykládala asi tak, že bych měla být lesba. I když pravda je na druhou stranu, že jsem se víc jako bavila s klukama, což s tím může taky souviset ale že jo. Protože ona většina holek jako který jsou lesbický orientace tak to tak maj, že se víc bavej s klukama. Těžko říct.

Jak jsi na to zareagovala?

To je těžká otázka nebo spíš nevím, jak na ní přesně odpovědět.

Co jsi v tu chvíli dělala?

No, určitě jsem z toho nebyla vpadlá nebo tak. Prostě v pohodě no. Neřešila jsem to nijak jako, že ježiši já jsem divná nebo to je špatný. Vůbec ne. Přišlo mi to prostě přirozený. Protože sama jsem taková. To je moje přirozenost prostě no.

Mluvila jsi tehdy o tom s někým?

Vůbec, vůbec ne.

Ani jsi si nezjišťovala informace?

Jo, to asi jo. Ale jenom takový věci jako... Ale je pravda, že když potom když jsem byla starší, tak jsem si jako zjišťovala jako jak je to možný že někdo je... že to je geneticky daný. Že to rozhodně není tak, že tak a teď budu lesba že jo. To máš prostě zakódovaný.

Snažila jsi se o heterosexuální život a potlačit svou sexuální orientaci?

Určitě tím, že jsem asi tři roky žila s přítelem. No žila, chodili jsme spolu, takže to bylo vlastně jakoby...tak jsem to asi potlačovala, si myslím.

A proč?

Asi protože to ze všech stran na mě...ne jako, že by naléhali, to vůbec ne. Ale to vidíš ze všech stran společnosti- chlap ženská, takhle to má bejt dohromady. Ale nenapadlo mě třeba ve svejch čtrnácti letech si začít jako někde něco. Nedej bože třeba s kamarádkou že jo, která by to třeba viděla jinak nebo tak.

V kolika letech jsi řekl/a svým rodičům o své homosexuální orientaci?

No, 18, 19? To už jsme byli s Lenkou.

A v kolika jsi vlastně chodila s tím klukem?

No my jsme spolu začali chodit, když mi bylo... To jsme byli ještě na základce. To mi bylo asi 14, 15. A asi do mejch sedmnácti jsme spolu byli. Jako ten vztah nebyl špatnej, bylo to jako dobrý. Ale ten začátek to je vždycky v každým vztahu jako super, že jo. Ale pak to začalo skřípat a otázka sexu jako s chlapem pro mě byla fakt něco nepřírozeného a nedělalo mi to absolutně dobře.

Proč jsi se rozhodla to říct rodičům?

Protože jsem měla Lenku. Protože jsem si byla stoprocentně jistá, že to tak je. A určitě bych je s tím nezatěžovala, kdybych si nebyla třeba jistá, že jo.

A připravovala jsi se na to?

No! To bylo docela hustý. Vlastně nejdřív jsem to řekla mamce. A to jsme měly takovou... Oni jsou rozvedení naši. Mamka žije v Jižních Čechách. Taťka žije v Litoměřicích. A v těch Jižních Čechách jsme měli takovou rodinnou sešlost. Spíš teda s rodinou jejího přítele. No a právě jela jsem tam s tím, že fakt jako musím stoprocentně už říct. Že jako je ten pravej čas a bylo mi teda neuvěřitelně špatně. Hlavně teda z toho důvodu, že jsem se bála jak to vezme že jo. Žádněj jinej důvod jsem neměla. Jenom to, aby mě neodmítla. Nebo prostě nikdy jsme se společně na tohle téma nedostaly, takže jsem nevěděla jak teda bude reagovat. A taťka vlastně ten se to teda bohužel dozvěděl přes sestřenku, protože tý jsem to řekla, protože jsme byly velké kamarádky. Nebo jsme pořád. A tý jsem říkala všechno. Ta to řekla svý mámě a ta to prostě řekla tátovi. A navíc mi.. Lenka rok pracovala v Litoměřicích ve škole, že. Ve speciální. Takže bydlela u nás. A to už jsme spolu byly žejo, takže si taťka i něčeho všimnul, že jako. Ale pak jsem mu to řekla.

Jakou reakci jsi teda čekala?

No, jako bála jsem se. Moji rodiče jsou hodně tolerantní, ale nevěděla jsem jak budou reagovat jakože v týhle věci. V tom, že jejich dcera je lesba prostě.

Můžeš si přesně vybavit tu situaci, kdys to řekla mámě?

Jako přesně, co se dělo?

Přesně jestli bys na to mohla vzpomenout.

Já si to pamatuju naprosto přesně. Protože tam furt někde někdo byl že jo. Takže jsem za ní vždycky šla do kuchyně a zase tam někdo přišel. A už jsem prostě, viš, už jsem měla strašnou chuť jí to říct, ale vždycky tam někdo přišel. Když už jsem byla odhodlaná. No tak pak jsme šly, protože jsme byli v té hospodě, co mají ten penzion, tak jsme šly nahoru. Možná že jsme si tam obě zakouřily nebo já nevím.

Vy si takhle s mámou spolu zakouříte?

No jo. No tak já už teď moc jako nekouřím. My jsme přestaly někdy v loni, když se narodila neteř- od Lenčiny sestry dcera. Tak jsme si řekly, že jakoby na její počest přestaneme kouřit no. A pak v červnu jsme to zase porušily. A teď tak, že si dáme cigo...ale tak to je úplně mimo. Takže jsem jí to řekla, když jsme tam byly samy.

A přesně na ty slova bysiv vzpomněla?

No...Jenom, že bych chtěla něco říct. Že už ...ježiš já nevím, jak to bylo dlouho,že rok nebo půl roku žiju s Lenkou. Že spolu chodíme.

Jak se máma zachovala?

Úplně v pohodě. Tak ona hlavně tím, že Lenku už před tím znala, tak věděla, ona Lenka je úplně super. Prostě Lenku miluje úplně každé. Já nevím, jak ona to dělá, ale prostě fakt jí miluje úplně každé a úplně v pohodě. Jako kdyby to byl člověk, kterej by byl...já nevím, fetoval nebo blbej případ. Nebo dělal něco já nevím, neměl práci nebo něco.. ale úplně v pohodě.

A co táta?

Taky, taky. No ten taky Lenku úplně zbožňuje. Teď tam jezdíme. Neustále tam jezdíme. On vždycky je hrozně rád. Strašně rád nás vidí. A jako fakt skvělý. Nad moje očekávání

A tátovi jsi to někdy říkala sama? Bavili jste se o tom někdy?

No s tátkou je to takový jako...I když ani s mamkou jsme se potom o tom jako nebavily. Víš jako a jak to cejtíš a takový. Víš, vůbec jsme to jako do hloubky neprobíraly. Prostě to brala jako jasnou věc. Ale taťak, si myslím nebo i to vím, že ho to jako asi trochu vzalo ze začátku. Ale smířil se s tím podle mě jako úplně v pohodě.

Takže jste to neřešili?

Ani ne. Já jsem mu to prostě jenom řekla, že vím, že to ví. A že mě mrzí, že se to dozvěděl od někoho jinýho. A že jsem to jenom chtěla říct. Uvést to všechno na pravou míru. A on teda že jako v pohodě.

A jak jsi to prožívala ty?

Myslím si, že těžký to pro mě bylo jenom v tu chvíli než jsem to řekla. A když jsme pak viděla jejich reakce, tak už to bylo všechno v pohodě.

Komu jsi o své homosexualitě řekla dříve než svým rodičům?

No, asi sestřence. Sestřence.

A třeba kamarádům jsi to neříkala?

No, my jsme měly společné kamarády s Lenkou. A to bylo takový, že jsme to jako trochu tajili před nima. Lenka to měla takový taky, protože věděla, že je do mě zamilovaná, ale nebyla si jistá. Že ví jako, že společnost to chce tak a tak. A taky kvůli rodičům možná trochu. Takže si tím prostě nebyla jistá. Takže kamarády jsme z toho vynechávali. Tajily jsme to před nima, takže první kdo to, tak jsem to říkala sestřence.

A jaká je tvoje rodina?

Naprosto skvělá, přátelská. Jestli je to v tomhle ohledu. Naprosto přátelská, určitě.

Můžeš popsat vztah tebe a rodičů před tím, než jsi jim to řekl/a?

No, tak vzhledem k tomu, že jsem třeba .. s mamkou to bylo v pohodě, protože ona se

odstěhovala vlastně, když mi bylo asi čtrnáct let. A potom...než se odstěhovala, tak to bylo trochu takový ty boje, jak to je vždycky, když spolu lidi takhle žijou. No pak co se odstěhovala, tak to bylo super, protože jsme se viděly tak třeba jednou za čtrnáct dní, tři neděle. Takže to bylo vždycky takový setkání u nás. Hrozně rády jsme se viděly. A neměly jsme žádný důvod se hádat nebo přít nebo něco. Takže v pohodě. A s tatškou to bylo trochu horší, protože jsem s nima bydlela ještě s bráchou že jo. O oba dva jsem se musela starat. Prostě vařit, prát jim, všechno. Prostě jako normální matka v domácnosti že jo. A oni mi to ztěžovali tím, že po sobě absolutně neuklízeli. Naopak po sobě dělali hroznej bordel. Takže v tomhleto jsme trochu bojovali no.

Jaký je váš vztah dnes? Nakolik se vztah změnil kvůli tvému coming-outu?

No nemyslím si, že by se úplně změnil, že jsem jim to řekla. Myslím si, že je to v pohodě. Taťka i tím, že jsme se odstěhovaly, což s tím taky nesouvisí. Ale je rád. Je možná taky, stejně jako já jsem radši, že ho vidí teď než když přijde z práce a mrsknete všude věci a dělá po sobě bordel. A teď je mi to jedno. Já u sebe doma mám uklizeno. A když přijedu, štve mě to sice, že tam je bordel, ale nějak to překousnu. A jsem ráda hlavně, že ho vidím. Ale jako z tohotohle hlediska, jestli se to nějak změnilo nebo ne, si myslím, že vůbec.

Takže váš vztah by byl stejný, kdybys mu to neřekla?

No s tím by se nedalo jako žít podle mě, kdybych mu to neřekla a byla s Lenkou. A žila takový život jaký žiju. Já jsem upřímná. A vždycky jsem svým rodičům říkala pravdu. Stejně já jako bych to dřív nebo pozdějš bych jim to řekla. A jako jak by se to vyvíjelo kdyby to nevěděli? No asi blbě. Protože bych se možná s nima jako, to je moje hypotéza, třeba bych se s nima nevidala. Radší, aby se to nedozvěděli...těžko říct, těžko říct.

Zase když teď žiješ s Lenkou, tak by bylo dost těžké to utajit.

Zase naopak je lehčí jim to říct, protože jenom tam přijít: mamy, tati, jsem lesba a nikoho nemám. Tak by to pro ně bylo mnohem těžší než když viděj, že jsem šťastná. Chápeš ne? To to ty rodiče přijmou mnohem líp.

Jaké jsou postoje tvých rodičů na homosexualitu? Jaké byly jejich postoje dříve?

No, tak z chlapů homosexuálu si oba dva dělají strašnou srandu a dělali vždycky. Protože jsou to prostě strašný holčičky a jsou prostě vtipný. Já nevím, jak oni to dělaj prostě! Dyť já si vždycky říkám, že to musejí hrát! Přeci to nejde, aby někdo takovej byl. Já mám právě jednoho známýho a ten je děsně vtipnej! On dokonce nosí boty na takovýhle podpatku s takovou tou špičkou. A on je úplně skvělej! Vždycky vyvoněnej, věčně jako načinčanej. Přesně takhle mluví, takhle chodí a je to hrozně vtipný. Je to hrozně vtipný.

Takže postoje tvých rodičů?

A možná si myslím, že teďkon, ne zlepšily, ale možná určitě změnilo tím, že mají samy dceru lesbu. Takže asi si myslím, že se to u nich trochu změnilo. Nebavíme se o tom nebo to, ale...

A co přesně si myslíš, že jejich názory ovlivnilo?

Ovlivnilo je asi teda to, co jsem teď říkala. To, že zjistili nebo já jsem jim řekla, že jsem lesba. Ale jinak si myslím, že se jejich názory...že si je nenechaj ničím ovlivnit. Jako co se děje okolo nich.

A co širší rodina?

Teď nevím, jak to myslíš?

No, třeba jak to vzala babička, tety,...jestli širší rodina o tom ví?

Jojo, takhle. No, babička ta jako byla v pohodě, když se to dozvěděla. Byla v pohodě. Ale furt jako: jak můžeš jako ale a vždyť s chlapem je to takový a makový. Říkám babi, tyvole, jako

vždyť ty ses třikrát rozvedla. Ani jednou jsi nebyla s chlapem spokojená. Teď ses sama a představ si to být s ženskou jako. Pohodička prostě, se vším ti pomůže. Což je všechno mimo všechno to, co je důležitý, že jo. Ale to, že ti ženská pomůže. Tak rozumíš si s ní mnohem víc než s chlapem. Nebo aspoň já to tak mám. Podle mě to tak má většina ženských jako. A je to prostě mnohem, když už pominu to všechno podstatný, tak je s ženskou mnohem lepší soužití že jo jako.

A ty jsi bydlela před tím s přítelem? I když je pravda, že sis to užila s tátou a bráchou. Ne, nebydlela. Nebydlela. No tak často u nás přespával. A všichni chlapi jsou v tomhleto stejný jako! Jestli je nějakých deset procent výjimka, takže po sobě..víš jako a to co mají chlapi, tak to že tyhle ty nemají. Tak takovýho já hledat nebudu. A stejně bych nebyla spokojená jako. No a teta. Ta když se to...no ta je taková velká stěžejní postava taky. Tak ta když se to dozvěděla, tak byla jako tak v pohodě. Trošku na nás byla našťvaná z toho důvodu, že jsem to tatkově neřekla.

To je máma té sestřenky od které se to táta dozvěděl?

Přesně tak.

No a pak..to je taky taková delší historie. Ona moje sestřenka se pak taky uvědomila, že je lesba, ale je to možná takový impulzivní od ní. Já si tím možná nejsem tak úplně jistá. Já to neřeknu na sto procent, že jí věřím jakoby. Protože si jakoby...nikdy s žádným klukem nechodila, tak jestli je to taková zástěrka. Jako že nemůžu si najít chlapa, tak budu říkat, že jsem lesba. Jako těžko říct. Jako chtěla..jako nevím, nevím no. Nevím co jí řekla tetě. Ale pak se s náma asi dva měsíce nebavila. Nejdřív říkala holky do toho netahej, ty s tím nemají nic společného. A pak prostě. Nevím, nevím co jí řekla Věrča, jako sestřenka, co se stalo. Fakt netuším jako. No ale pak jsme si to úplně, ne jako úplně vyjasnily, ale tak jako sedly jsme si... a pak to bylo v pohodě no. Ale berou nás jako, že jsme spolu a jako normální pár. V pohodě. Trávíme s nima vánoce že jo. Nejdřív jsme byly u Lenčiny rodičů. Pak jsme jeli s tatkou právě k tetě. A úplně v pohodě.

Snažila jsi se hledat pochopení i jinde než ve své rodině?

Tak já jsem nepotřebovala jako pochopení. Nebo..jako myslíš jestli jsem to někomu říkala?

No, jestli jsi se svěřovala, stýkala se s lidmi se stejnou orientací?

Ne, ne, ne.

Ani jsi třeba nechodili do nějakých klubů?

Do tohohle jsem naštěstí nemusela vůbec zabřednout tím, že mám Lenku. Kdybych jí neměla a uvědomila si, že jsem lesba, tak bych to měla asi hodně těžký. Přesně jako sestřenka když jako se snaží najít si někde nějakou holku nebo máme ještě jednu kamarádku, která je lesba...prostě jako nemáš šanci.

Tak je malá pravděpodobnost, že třeba pře inzerát najdeš tu pravou.

No podle mě jako může se to stát, ale je to hrozně malá pravděpodobnost. To spíš si jako řeknu: Hmm, no tak je taková ucházející. Docela si s ní rozumím, ale... Jako každéj to má jinak jo. Ale nemyslím si, že by to vždycky měla být ta velká láska, když to takhle vyhledáváš přes inzerát.

Ještě jsem se chtěla zeptat - ty jsi to, že jsi lesba takto označila až po tom, co jsi poznala Lenku?

No, asi jo..asi jo. No, tak já už jsem před tím měla...ale to byly spíš takový sexuální vztahy s nějakýma holkama. Ale to jsem si říkala...že jako si chci jenom užít víc. Nepřikládala jsem tomu tak jako velkou váhu. Jako ježiši já jsem lesba. Až potom fakt když jsem byla s Lenkou. A měla jsem srovnání v těch vztazích. Že jsme spolu i žily. Takže jsem věděla, že to je to

pravý. Určitě, stoprocentně.

Myslíš si, že názory tvých rodičů byly ovlivněny tím, že máš bráchu? Že třeba komplex z toho, že od tebe nebudou mít vnoučata.

No, jasně jasně. No, možná by to jako přijali .. Ale my děti chceme každopádně! Ale myslím si, že kdyby přišel Ondra, brácha, s tím, že je gay, tak si myslím, že by to právě z tohoto důvodu vzali možná hůř. By si říkali: Nebudeme mít vnoučata že jo a to. Ale zase oni oba dva jsou v takovém věku, že jako po vnoučatech zatím neprahnou. Taťka ten je furt jako starej mládenec jako. Ten jako říká: Zkus ze mě udělat jako dědka. To ať vás ani nenapadne že jo. To jako v žádném případě. A mamka ta má teď svoje kočky. Takže ta je hotová z nich jako. A vnoučata... nebo aspoň jako myslím si, že po nich jako neprahnou. Ale..zpátky. Bylo by to těžký kdyby kdyby...obecně když kluk je jako gay tak pro ty rodiče je to těžší.

Je zajímavé, že je rozdíl v pohlavích. I v tom přístupu společnosti to vidíš.

No, to je jako hrozný. Přesně! My na to narážíme, když někde jsme. My prostě už když někde jdeme, tak se ani nemůžeme chytit za ruku. Za prvý protože já jsem posraná, že přijde nějaký idiot a dá nám přes hubu. Vy jste lesby že jo. A za druhý protože prostě na nás lidi pokřikují prostě. Je to prostě hrozně nepříjemný. Jako myslím si, že společnost je tolerantnější než bejvala, ale není to svobodný. Není to vůbec svoboda. Nemůžeš udělat to, co by jsi udělala prostě bejt heteráčem, že jo.

Rozhovor Zdeněk

Kolik ti je let? 27

Studuješ/pracuješ? *Pracuji*

Co jsi studoval? *Střední školu se zaměřením na knihovnictví a informační služby*

A jak jsi se dostal ke své nynější práci?

Ty, to bylo hrozně složité. Já když jsem dokončil školu, tak jsem odjel někam pryč. A pak jsem se vrátil. Hledal jsem práci a našel jsem práci v Českém Telekomu, dělal jsem operátora. A nějak mi vyšla kariéra, takže jsem se dostal až sem.

Co dělají tví rodiče? Jaké vzdělání mají? *Máma i táta mají základní vzdělání. Moje máma je v důchodu a můj otec je taky v důchodu, v invalidním.*

S kým bydlíš? *S mámou. Teda sám, ale jakože bydlel jsem s mámou, teď bydlím úplně sám, ale celý život jsem vyrůstal s mámou.*

Ano, takže jsi vyrůstal bez táty? *Ano, bez táty.*

Kdy jsi si uvědomil pocity, které by mohly souviset s tvou sexuální orientací?

Asi hodně brzo. Já myslím třeba ve 12ti letech. Dejme tomu. Jako když si člověk začíná uvědomovat, že se mu někdo líbí nebo tak. Nebo když se poprvé platonicky zamiluje. Tak když jsem viděl, že je to do kluka, tak mi došlo, že to není úplně v pohodě.

Takže jsi si to uvědomil až když jsi se do někoho zamiloval?

No, myslím, že asi jo. Těžko říct, protože si to nepamatuji. Že nebylo to tak, že bych se jednou ráno vzbudil a řekl jsem si, že jsem gay. Určitě tomu muselo jako předcházet nějaký impulz, kdy jsem si to uvědomil. Což zcela určitě bylo právě způsobený nějakým vztahem nebo nějakým objektem.

Jak jsi na to reagoval a cítil se?

V tu dobu jsem to nějak neřešil, ale strašně dlouho jsem věděl, že to nebudu moct jako někomu říct. Bylo to strašně nepříjemný. A čím jsem byl starší, tak tím nepříjemnější to bylo. A přemýšlet nad tím bylo hodně nepříjemný. To jsem fakt nevěděl jak ten život jako budu žít. Co budu konkrétně dělat. Jak to budu zkrátka dělat.

Ale potlačit jsi se to nesnažil?

Potlačit ne.

Mluvil jsi tehdy s někým o homosexualitě (ne nutně o sobě)? Zjišťovala jsi si informace, např. na internetu?

Nene, vůbec. V tu dobu to ani nebylo moc ještě moc možný. A ne nezajímá jsem se o to. No, jako pro mě to asi nebyla asi nějaká největší „ištro“. Jako když mi bylo 12,13 nebo 15, tak mám spoustu zájmů. Mám strašně rád divadla. Tak jsem vždycky přemýšlel nad jinými věcmi. Jakože to semnou bylo, ale nebylo to nic nad čím bych přemýšlel každý den. A potřeboval to nějakým způsobem vědět. Takže tak. Prostě nebyl jsem z toho šťastný, ale nehledal jsem žádné řešení. Já si myslím, že už tenkrát jsem si uvědomoval, že žádné řešení moc není. Že se s tím jako moc věci dělat nedá.

Ani později? Ve starším věku?

Ne, ani později.

V kolika letech jsi to řekl mamce?

V 19.

Proč jsi se rozhodl jim to říct?

Tak to už byl takový tlak, který se nedal vydržet. Tomu už se fakt člověk už opravdu dostane na nějakou hranici, kdy si říkáš- ty jo já to snad skončil nebo co budu dělat, protože nebaví tě se přetvařovat. Víš, že si nikdy nenajdeš žádnou holku. Takže stejně dřív nebo později začneš vypadat divně. A hlavně jsem se ještě k tomu jako zamíloval. Byl jsem toho hrozně plný, tak jsem měl hrozný pocit to někomu říct. Takže to byl takový nejsilnější impulz.

Takže jsi přemýšlel nad sebevraždou?

No, ano...

Jak jsi se na to připravoval/a?

Nepřipravoval, protože jako moje máma...já jsem to řekl jenom mámě. Můj táta to neví, protože my se spolu nestýkáme. Ale máma nebyla první člověk, kterému jsem to řekl. Ona v tu dobu byla někde v lázních nebo co. A já jsem to nejdřív řekl sourozencům, kamarádům. To bylo prostě v jednom dni. A tak jsem nějak tak přemýšlel...a když se potom vrátila, tak jsme potom nějak seděli. A my jsme se dlouho neviděli, takže to nějak šlo prostě samo, no. Protože jsme se fakt asi neviděli asi půl roku. Protože já jsem byl v Anglii a když jsem se vrátil tak ona byla v těch lázních skoro na čtvrt roku. Takže to bylo úplně takový fajn příjemný pokec. Nepřipravoval jsem se na to nějak.

Jakou reakci mamky jsi očekával?

Já jsem čekal, že bude překvapená. A byla překvapená. Ale nečekal jsem nic negativního a nic negativního se nedostavilo.

Mohl bys na tu situaci přesně vzpomenout? Jak jsi ji to říkal?

Jo no. Jako detaily, jo asi jo...Nevím přesně slovo od slova, jak jsem to říkal. Ale vím, že jsem to prostě nějak řek. Že jsem prostě na kluky. Asi prostě přímo takhle. A vím, že máma byla hrozně zaražená. A říkala jako: „No a co jako mám dělat? To na tebe mám začít křičet nebo si dělej co chceš, že jo“. Že prostě říkám, jak to je. No a potom se mě ptala jenom na nějaký jako detaily, jako jestli s někým chodím nebo tak. A to je asi...já si z toho okamžiku víc nepamatuji.

Jak jsi danou situaci prožíval? Bylo na tom něco těžkého?

Nevím, jestli těžkého, ale byli tam hodně smíšený pocity. Ale tím, že jsem byl hodně nervózní. Ale že jsem se hrozně těšil na tu úlevu. Že to byl ten hlavní motivátor a to bylo to hlavní čeho jsem chtěl dosáhnout. A fakt se to dostavilo, že mi hrozně spadnul kámen ze srdce. Takže určitě ta chvíle byla hodně pozitivní..

Změnili se nějak pocity k tvé mamce? Co si k ní cítil?

Heleď, nic zvláštního, co by jako bylo fakt ovlivněné konkrétně tady tou jednou informací. Já jsem v tu chvíli byl hrozně rád, že jí jako vidím po dlouhé době. Takže jako opravdu to nebylo tak, že by mamka udělala nějakou reakci a řekla by mi, že je to ok a já jí začal mít víc rád. To jako fakt ne. Nic takového. Myslím, že můj vztah k ní to nezměnilo. Vůbec. Možná když se jako nad tím zamyslím, tak jako že mě možná překvapila tolerancí, tou mírou tolerance. Ale to je asi tak všechno.

Jak hodně jste o tom potom mluvili?

Jak to myslíš?

Myslím tím i delší časové období.

Hele, my o tom moc jako nemluvíme. Ale ne protože by to bylo nějak jednomu nebo druhými nepříjemný, ale prostě to není téma, který rozebíráme. Jako občas, jednou za čas, se mi mamka zeptá jestli s někým chodím nebo tak. Ale to je tak všechno. Ale víš co můj brácha je singl, moje sestra je singl. A taky s nima mamka neprobírá jako jak to máš v tom osobním životě. A to jsou ještě starší než já.

Takže neměla potom mamka třeba otázky typu: No a nešlo by to nějak změnit?

Ne! Tak to vůbec! Ani v nejmenším. Vůbec ne. Tam je takový z její strany opravdu velikej respekt, jako k tomu. Nikdy by si nedovolila položit mi otázku třeba jako jestli by to nešlo změnit! To ne. V žádném případě.

Já si myslím, že třeba některé rodiče to v hlavě napadne...

No, víš, já si myslím hlavně, že moje mamka ani neměla nikdy ani potřebu, aby chtěla abych já se změnil. Víš, že to prostě akceptovala. S tím, že prostě takovej jsem a je to hotovo. Nemá potřebu mě měnit, nikdy. Fakt nikdy se tohle téma neotevřelo. Že když to přeženu, tak si myslím, že nemyslím to špatně, ale že jí to je prostě úplně jedno. Že ona mě má prostě ráda jako svého syna, má mě hodně ráda. A tadyhle ta stránka věci pro ní, myslím si, vůbec není to hlavní.

Nemyslíš si, že to má souvislost s tím, že máš bráchu a ségru? Že třeba vysněné vnoučata dostane od nich?

Tak tady tímhle tím naše mamka vůbec netrpí.

Jestli by to nenesla líp, kdybys byl jedináček?

Nene to je... My jsme asi divná rodina. Ale u nás jsou ty hodnoty postavený trošičku jinde. Já si myslím, že naše mamka po vnoučatech nějak extra netouží. Občas si z toho děláme srandu, že jestli dá mamce někdo vnoučata, takže to budu s největší pravděpodobností já. Moji sourozenci. Bratrovi je 40 singl, sestře 36 a singl. Tam to nevypadá. A mamka není opravdu jedna z těch, která, a vím že takový rodiče jsou, když svoje děti opravdu hodně nepříjemně tlačí do toho aby je jako víš co ty vnoučata a tohle má mamka úplně na háku. A myslím, že úplně jí stačilo vychovat nás, protože nás všechny vychovala sama, takže...

Komu jsi o své homosexualitě řekl/a dříve než svým rodičům? Přátelům, sourozencům?

To byla hrozná kráva. Řekl jsem to své kamarádce. To byla holka pro kterou jsem pracoval a my jsme spolu chodili kalit, ale ona byla úplně... Ale v tu chvíli mi to bylo úplně jedno. Ona byla strašně hustá, taková jako materialisticky založená. Vždycky říkala úplně všechno naprosto upřímně. Takže já jsem přesně věděl, že když jí tohle řeknu, takže mě nebude litovat. Že mi řekne no tak to jsi v prd... A to mi přesně řekla.

Mohl/a by jsi popsat, jaká atmosféra vládne u vás v rodině?

Určitě je hodně přátelská. Myslím, že se všichni podporujeme, ale tak jako do určité míry. My když se nějak sejdeme, všichni po hromadě, takže je to spíš, mi přijde, jak setkání kámošů. Čili mamka bydlí sama, my jsme všichni docela samorosti. Protože mamka ovdověla, zůstala s bráchou a se sestrou. Takže měla, víš co, taky prostě spoustu starostí. Takže my jsme se vychovávali tak nějak samy. Já jsem taky vyrůstal taky jen s mamkou. Takže my jsme takový hodně nezávislý už od docela útlého věku. Takže jsme prostě taková partička individualit včetně tý mamky. A je to hrozně příjemný, když jsme spolu. Citiš tam ten rodinný krb a nehrotíme to nějak extra. Nejsme nějak strašně jako stmelená rodina, která by

se musela každý víkend vidět a tak.

Můžeš popsat vztah tebe a mamky před tím než jsi jí to řekl?

Úplně stejný jako teď. Ty jo, to se strašně těžce popisuje. My jsme vždycky měli jako dobrý vztah. A tím jak jsem nejmladší a mám jiného otce, tak jsem víceméně mazánek. Je to tak, že mamka fakt na mě byla docela dost fixovaná, vždycky. Takže jo no, takovej mazánek trošku.

Takže váš vztah je pořád stejný?

Vůbec nic to nezměnilo. Ale ani fakt jako v nejmenším.

Co si myslíš, že ovlivňuje mamky postoj a názor?

No, já nevím, tak mamka je člověk, kterej má docela nízký vzdělání. A myslím si, že ani není zrovna z nejinteligentnějších. To nemyslím špatně, ale mamka vyrůstala na vesnici v 50. letech na slovenských hranicích a místo toho, aby šli do školy, tak šli pást krávy. Takže víš prostě taková ta determinace tím prostředím. Takže hodně ovlivněná medii a takovýma věcmi. Takže já si pamatuji, že někdy občas měla nějaký takový v úvozovkách blbý kec na homosexuály, ale myslím si, že to bylo jako daný názorem většiny. Teď už by si to přede mnou asi nedovolila, ale myslím si, že ten její vztah k homosexualitě je takovej dost neutrální. I když myslím si, že kdyby viděla dva kluky, jak se líbají nebo něco tak by asi z toho nebyla úplně happy.

Ale jak říkám, já si myslím, že to mamka jako fakt jako neřeší. Že jí je to fakt jako spíš jedno. Nemá jako nějaký negativní, že by jako nesnášela homosexuály. To určitě ne, určitě ne.

Zajímavé, že když vyrůstala na vesnici, takže je takhle tolerantní.

No, to jo jako. No tak ona si taky zažila svý. Takový škola života. Ona když jí bylo nějakých patnáct, tak si sbalila kufř. Našla si práci někde v Jižních Čechách, v českým Krumlově. Hledali tam nějaký lidi do továrny. Ani nevěděla, kde je České Krumlov ty jo. Sedla na vlak a utekla z domova. Takže ona je od patnácti, víš co, takový docela dobrodruh. Takže ona je taková otevřená hlava docela. Takže nemá extra konzervativní názory.

A co tvoje širší rodina?

No, ona u nás žádná extra širší rodina neexistuje.

A tu co máte, tak jak ovlivnila tebe a tvou mamku? Myslím v této oblasti.

Já bych řekl, že pozitivně. Jak to všichni vzali jako v pohodě a nikdy neměl absolutně žádný problém s tím. Tak mě to spíš pomohlo se s tím jako lépe srovnat. A opravdu není problém to nějak ventilovat, jakože nejsem typ že bych musel na setkání cpát, že je gay. Ale jako, že není opravdu problém to někomu říct. Já jsem se vlastně nikdy nesešel s nějakou (musím zaklepat) negativní reakcí. Takže tím, jak to celá rodina, vzala v pohodě, tak mi to ovlivnilo prostě jen určitě pozitivně, tak že to je něco za co se nemusím vůbec stydět.

Takže ty se znáš třeba s mamky rodičema?

Nene, ty umřeli než jsem narodil. Neznám se s nima. Známe se s otcovi strany s dědou a babičky. Ale ty jsem viděl někdy naposledy, když jsem byl malý.

Snažila jsi se hledat pochopení i jinde než ve své rodině? Myslím třeba gay komunitu? Na internetu chaty?

Ne. Já jako víš, já jsem jako nepotřeboval žádné extra pochopení. Já jsem fakt nepotřeboval abych měl kolem sebe hrozně moc lidí, kteří by mě utěšovali a říkali mi: To je všechno v pohodě. Já jsem se s tím strašně rychle srovnal. Takže ne, nevyhledával jsem to. Jasně, tak měl jsem potřebu poprvé to říct a někomu se vyplakat na rameni, ale od té doby to nemám

zapotřebí. Ono je to jako s každým jiným problémem. Nepotřebuji, aby mi s tím někdo pomáhal. Jsem s tím nějak jako zžitý. Já to vůbec jako problém nevnímám.

Já to taky tak nevnímám jako problém.

Víš, že to jako není něco, kde bys jako musela hrozně hledat, aby tě v tom někdo podpořil, aby se ti s tím lépe žilo. To pro tebe stejně nikdo neudělá. Musíš se s tím zžít sama. Jakmile se s tím zžiješ, tak je to tvoje část a je ti to úplně jako jedno.

Takže nehledal.

Myslíš si, že by se tvůj vztah s mamkou vyvíjel stejně, kdybys jim to neřekl/a?

Ano, myslím si, že určitě ano.

Jako myslím si, že mamka to vzala v pohodě.

No, jasně. Já jsem si právě říkal, že nejsem asi ten vhodný kandidát. Že u mě nikdy nebyl extra problém.

Takže jsi byl vážně takhle v pohodě v tom srovnání?

Tak jako ona samozřejmě nebyla sranda. Než jsem to dostal ze sebe, tak tam samozřejmě byli myšlenky na sebevraždu. A takovýchle věci. Jakože v pohodě je to teď, ale před tím jako celou tu dobu, celou tu pubertu, dospívání, to nebyla moc sranda.

Takže je to spíš v pohodě od té doby, co jsi to řekl?

Jo, přesně. Když to řekneš, to se ti potom uleví. Ale udělat ten krok je strašně těžké. Někomu to poprvé říct je strašně složité. A tak jsem jen chtěl říct, že naprosto chápu, že je tady ten krok těžký. Takže to spousta fakt lidí v životě neudělá. Radši se maskuje, co nejvíc může. A víš co no prostě. Já si umím představit, že někdo si radši založí rodinu a prožije ten život tady v té brutální mizérii. A nebo to prostě skončí. Oni ty sebevraždy nejsou nic neobvyklého. A já to chápu, protože já jsem teď tak rád, že jsem to neudělal. Prostě to přemýšlíš pořád x let nad tím, jak já to sakra celý udělám, jak já to tady přežiji. No a potom se před to postavíš, protože to někomu řekneš. A řekneš si: „Já jsem takový idiot, proč jsem to neudělal dřív.“ Fakt si děláš úplně peklo na zemi tímhle tím.

PŘÍLOHA Č. 3 – DOTAZNÍKY

Dotazník matka Adama

Jaký je váš věk? 49

Kolik obyvatel má vaše místo bydliště? Praha

Jaký je váš syn? Stručně ho, prosím, popište.

Náš syn je velice chytrý, inteligentní a nadaný. Taký zatvrzelý a někdy studený „čumák“. Je na něj spoleh, pokud pomínu malichernosti a je samostatný. Má rád svůj klid a čas. Má velice šikovné ruce.

Jaká je vaše rodina? Stručně ji, prosím, popište.

Žijeme léta společně. Přesně 26 let. Je těžké uprostřed poměrně těsného soužití mít náhle nadhled + stručně charakterizovat vztahy, které se tak dlouho utvářejí. Mě je uprostřed rodiny dobře a mohu jen doufat, že to tak cítí i ostatní členové, ale nevím.

Jaký byl a v současné době je postoj k homosexualitě? Co považujete za příčinu vašeho postoje?

Byl tolerantní, což je trochu hloupé slovo, ale nenapadlo mě jiné. Zní to nadřazeně a to bych nerada. Takže já lidi nerozlišuji podle toho s kým spí nebo žijí. A takle to vidím i v současnosti.

Když jste se dozvěděli o homosexualitě vašeho syna, jak jste danou situaci prožívali? Bylo pro vás daná situace v nějakém ohledu náročná? Měla pro vás daná situace naopak nějaké kladné stránky?

Ano, bylo to náročné, protože mě to nikdy nenapadlo. Tudiž moment překvapení a záplava emocí. Hlavně strach, že zlstane sám, že bude žít v izolaci. A též z promiskuity, do které tyto lidi žene nedostatek partnerů a postoje společnosti. I když děkuji, že žijeme teď a tady. Od doby, kdy si našel trvalého partnera moje obavy zmizely. Pro rodiče je asi hlavní vidět svoje děti šťastné a spokojené.

Ovlivnila homosexualita vztah mezi vámi a vašim synem? Pokud ano, jak?

Ja myslím, že ne.

Nakolik byla a je homosexualita tématem vašich rozhovorů s vašim synem?

O homosexualitě se vlastně vůbec nebavíme. Ani o heterosexualitě.

Dotazník otec Adama

Jaký je váš věk? 51 let

Kolik obyvatel má vaše místo bydliště? Bydlím v Praze, kolik má obyvatel nevím.

Jaký je váš syn? Stručně ho, prosím, popište.

Pohledný mladý muž, který se líbí pravděpodobně i dívkám. Inteligentní, uzavřený, výtvarně nadaný a tvořivý.

Jaká je vaše rodina? Stručně ji, prosím, popište.

Úplná. Původní rodiče (harmonický vztah) a dva synové. Prarodiče většinou živi, nesenilní.

Jaký byl a v současné době je váš postoj k homosexualitě? Co považujete za příčinu vašeho postoje?

V dětství mi chování homosexuálů připadalo směšné.

V průběhu života jsem si uvědomil, že lidská sexualita se projevuje velmi pestře.

V současnosti mi homosexualita, jako způsob lidského života nevádí.

Obscení chování na veřejnosti, jako projev sexuality, mi ale vadí u homosexuálů i u heterosexuálů stejně.

Jestliže homosexualitu Pánbůh dopustí, mě nepřisluší ji soudit.

Byl jsem ale několikrát nepříjemně překvapen, spíš v rozpacích, když se mě osoba stejného pohlaví snažila „zbalit“. Bylo to ale před mnoha lety a vždy verbální formou.

H. považuji za menšinový, ale normální projev lidského života. To bylo i před tím, než nám syn řekl o své sex. orientaci.

Příčina? Asi tolerance

Když jste se dozvěděli o homosexualitě vašeho syna, jak jste danou situaci prožívali? Bylo pro vás daná situace v nějakém ohledu náročná? Měla pro vás daná situace naopak nějaké kladné stránky?

Bylo mi z toho velmi smutno, když jsem si uvědomil, že dítě, pro které chcete v životě to nejlepší to bude mít velmi těžké a to díky netoleranci některých lidí.

Také mi bylo líto, že pravděpodobně nebudu mít možnost těšit se s vnoučaty, které by splodil a že naše rodina tím pádem nebude taková, jak bych si asi přál.

Kladnou stránkou bylo to, že si syn našel někoho, koho má rád a to je pro život důležité.

Potěšilo mne také to, že syn má v náš vztah takovou důvěru, že svěřil s tak intimní věcí a věděl, že to pochopíme.

Ovlivnila homosexualita vztah mezi vámi a vašim synem? Pokud ano, jak?

Zjištěním, že syn je h. se spousta věcí (i z období jeho dospívání) vyjasnila. Mnoho otazníků zmizelo. Po tomto zjištění jsem jeho chování dovedl lépe pochopit. Myslím, že si více rozumíme i když máme mezi sebou různé třenice, nesouvisí s jeho h. Prostě jsem h. přijal jako jednu ze stránek osobnosti mého syna.

Nakolik byla a je homosexualita tématem vašich rozhovorů s vašim synem?

Homosexualita jmenovitě není tématem našich rozhovorů. Možná témata s ní související jako partnerské vztahy atd.

Dotazník matka Honzy

Jaký je váš věk? 50

Kolik obyvatel má vaše místo bydliště? Cca 500

Jaký je váš syn? Stručně ho, prosím, popište.
Inteligentní, rád poznává nové věci, možná trochu introvertní; jde si za svým i přes překážky;

Jaká je vaše rodina? Stručně ji, prosím, popište.
Klasická střední třída; rodiče zaměstnanci; 2 děti; bydlení v RD – podle mého máme k sobě dobré vazby a je nám spolu dobře

Jaký byl a v současné době je váš postoj k homosexualitě? Co považujete za příčinu vašeho postoje.
Nemám žádný problém; tolerovala jsem vždy tyto vztahy.

Když jste se dozvěděli o homosexualitě vašeho syna, jak jste danou situaci prožívali? Bylo pro vás daná situace v nějakém ohledu náročná? Měla pro vás daná situace naopak nějaké kladné stránky?
Syn se svěřil sám, trochu nás to „rozesmutnilo“, spíše jsme se báli, aby neměl problémy v zaměstnání – když bude spokojený a v pohodě, budeme spokojeni i my a ni neřešíme.

Ovlivnila homosexualita vztah mezi vámi a vašim synem? Pokud ano, jak?
Vůbec nijak.

Nakolik byla a je homosexualita tématem vašich rozhovorů s vašim synem?
Po svěření jsme si pohovořili, ale nemáme s tím problém a již to neprobíráme.

Dotazník otec Honzy

Jaký je váš věk? 55

Kolik obyvatel má vaše místo bydliště? 380

Jaký je váš syn? Stručně ho, prosím, popište.
Šikulka, spíš vážnější, seriózní, moc zbytečně nemluví.

Jaká je vaše rodina? Stručně ji, prosím, popište.
Normální, věřím, že se máme rádi, otec jasně rodinný typ, manželka perfektní matka i hospodyně, dva prima kluci.

Jaký byl a v současné době je váš postoj k homosexualitě? Co považujete za příčinu vašeho postoje.
Dřív nezávislá tolerance. Dnes tolerance, která se mě týká, určitě mi víc vadí hanlivá označení. Výchova k toleranci obecně, žádná špatná zkušenost.

Když jste se dozvěděli o homosexualitě vašeho syna, jak jste danou situaci prožívali? Bylo pro vás daná situace v nějakém ohledu náročná? Měla pro vás daná situace naopak nějaké kladné stránky?

Najvíc starost, že to „bude mít těžký“, smutek, že bude bez dětí a já bez vnoučat od něj. Dobré je, že je jasno.

Ovlivnila homosexualita vztah mezi vámi a vaším synem? Pokud ano, jak?
Ne.

Nakolik byla a je homosexualita tématem vašich rozhovorů s vaším synem?
Na otázku, zda má s homosexualitou problémy, odpověděl, že „vůbec ne“. Nožná i kvůli zmiňované málomluvnosti jsme spolu víc jiného neprobírali, neřešili.

Dotazník matka Nikoly

Jaký je váš věk? 50

Kolik obyvatel má vaše místo bydliště? *Přes 1 mil.*

Jaká je vaše dcera? Stručně ji, prosím, popište.

Krásná, hodná, milá, vždycky jsme si rozuměly :)

Jaká je vaše rodina? Stručně ji, prosím, popište.

Praštěná.

Jaký byl a v současné době je váš postoj k homosexualitě? Co považujete za příčinu vašeho postoje.

Odedávna tolerantní. Nepovažuji sex.orientaci za nějak zvláště důležitou. Přijde mi to přirozené.

Když jste se dozvěděli o homosexualitě vaší dcery, jak jste danou situaci prožívali? Bylo pro vás daná situace v nějakém ohledu náročná? Měla pro vás daná situace naopak nějaké kladné stránky?

Když jí bylo 20 let. Kladné stránky žádné. Nejvíc mě zasáhlo, že dcera nebude mít klasickou rodinu, protože bych si moc přála vnoučata.

Ovlivnila homosexualita vztah mezi vámi a vaší dcerou? Pokud ano, jak?

Ne. Vůbec.

Nakolik byla a je homosexualita tématem vašich rozhovorů s vaší dcerou?

Nijak zvlášť. Vlastně se o tom s prvoplánovým záměrem bavíme až teď :).

Dotazník matka Lenky

Jaký je váš věk? 45 let

Kolik obyvatel má vaše místo bydliště? 1261 obyv.

Jaká je vaše dcera? Stručně ji, prosím, popište.

Naše Léna je prostě fajn. Já ji vidím jako moc hodnou a milou holku. Je vstřícná k lidem a ochotná. Taky se mi moc líbí, jak se stará o svoji budoucnost. Velmi dobře studuje, což nám dělá samozřejmě radost.

Jaká je vaše rodina? Stručně ji, prosím, popište.

Myslím si, že základem naší rodiny je, že se zde cítíme dobře. Snažíme se sobě pomáhat a držíme při sobě. Prostě se rádi vidáme. Navzájem se podporujeme, já si myslím, že to je základem rodiny a pak už si stejně musí jít každý svoji cestou, ale důležité je, že vědí, že se mohou do této rodiny vrátit.

Jaký byl a v současné době je váš postoj k homosexualitě? Co považujete za příčinu vašeho postoje.

Myslím že, když si to člověk uvědomí a dojde k tomu, tak v podstatě může být spokojený, protože spousta lidí stále v sobě něco hledá a vlastně ani neví co. Každý by v sobě měl hledat a rozvíjet ty dobré stránky a to dovede jen člověk, který je spokojený a šířit kolem sebe lásku. A zkuste to, když žijete v disharmonii.

Když jste se dozvěděli o homosexualitě vaší dcery, jak jste danou situaci prožívali? Bylo pro vás daná situace v nějakém ohledu náročná? Měla pro vás daná situace naopak nějaké kladné stránky?

Samozřejmě, když jsme se to dozvěděli, tak jsem potřebovala nějaký čas na to, abych se srovnala s tím, že holky nebudou žít v „klasickém“ páru. Manžel ten to vůbec neřešil, přijal to tak, jak to je. Kladné stránky to pro mě má, že se nám v naší rodině rozrostla ženská energie a mě je tam moc dobře. Lenka i Terežka jsou moc fajn, tak já nevím co řešit. To jako bych měla řešit, že někdo má modré oči a někdo zelené. Důležité pro život je, že jsou to kvalitní osoby, že se o sebe dovedou postarat a že přinášejí něco sobě i ostatním.

Ovlivnila homosexualita vztah mezi vámi a vaší dcerou? Pokud ano, jak?

Ne.

Nakolik byla a je homosexualita tématem vašich rozhovorů s vaší dcerou?

My to vůbec neřešíme a také proč? Řešíme jiné záležitosti.

Dotazník matka Šárky

Jaký je váš věk? 44

Kolik obyvatel má vaše místo bydliště? Cca 100 000

Jaká je vaše dcera? Stručně ji, prosím, popište.

Normální mladý člověk.

Jaká je vaše rodina? Stručně ji, prosím, popište.

Neúplná.

Jaký byl a v současné době je váš postoj k homosexualitě? Co považujete za příčinu vašeho postoje.

Tolerantní. Všeobecný rozhled, empatie.

Když jste se dozvěděli o homosexualitě vaší dcery, jak jste danou situaci prožívali? Bylo pro vás daná situace v nějakém ohledu náročná? Měla pro vás daná situace naopak nějaké kladné stránky?

Mě už nemůže nic překvapit. Jsou situace, se kterými nemu nic dělat a člověk se s tím musí smířit a ztotožnit. Je to moje dítě.

Ovlivnila homosexualita vztah mezi vámi a vaší dcerou? Pokud ano, jak?

Ani náhodou. V žádném případě ne.

Nakolik byla a je homosexualita tématem vašich rozhovorů s vaší dcerou?

Vzhledem k tomu, že vím, o co jde a pracuji ve zdravotnictví s různými diagnózami, tak to příliš neřešíme.

Dotazník otec Terezy

Jaký je váš věk? 44

Kolik obyvatel má vaše místo bydliště? 80 000

Jaká je vaše dcera? Stručně ji, prosím, popište.

Sebevědomá, sobecká, chytrá, tudíž zcela připravená pro život v dnešní době.

Jaká je vaše rodina? Stručně ji, prosím, popište.

Průměrná.

Jaký byl a v současné době je váš postoj k homosexualitě? Co považujete za příčinu vašeho postoje.

Jsem tolerantní.

Když jste se dozvěděli o homosexualitě vaší dcery, jak jste danou situaci prožívali? Bylo pro vás daná situace v nějakém ohledu náročná? Měla pro vás daná situace naopak nějaké kladné stránky?

Jako realitu.

Ovlivnila homosexualita vztah mezi vámi a vaší dcerou? Pokud ano, jak?

Neovlivnila.

Nakolik byla a je homosexualita tématem vašich rozhovorů s vaší dcerou?

Na téma homosexuality nevedeme téměř žádné rozhovory.

Dotazník matka Terky

Jaký je váš věk? 43

Kolik obyvatel má vaše místo bydliště? *Bydlíme na samotě u lesa – 2 osoby, ve vsi 120 obyvatel cca*

Jaká je vaše dcera? Stručně ji, prosím, popište.
Náš vztah je bezproblémový. Je to moje jediná a jedinečná dcera a je fajn.

Jaká je vaše rodina? Stručně ji, prosím, popište.
Sice nežijeme pohromadě, ale držíme spolu dohromady. Asi úplně normální.

Jaký byl a v současné době je váš postoj k homosexualitě? Co považujete za příčinu vašeho postoje.
Velmi tolerantní.

Když jste se dozvěděli o homosexualitě vaší dcery, jak jste danou situaci prožívali? Bylo pro vás daná situace v nějakém ohledu náročná? Měla pro vás daná situace naopak nějaké kladné stránky?
Neprožívala, tušila jsem předem. Bez výhrad.

Ovlivnila homosexualita vztah mezi vámi a vaší dcerou? Pokud ano, jak?
Ne.

Nakolik byla a je homosexualita tématem vašich rozhovorů s vaší dcerou?
Většinou neřešíme.

Dotazník matka Zdeňka

Jaký je váš věk? 60

Kolik obyvatel má vaše místo bydliště? 15.000

Jaký je váš syn? Stručně ho, prosím, popište.

Těžká otázka. Je to můj syn. Nejsem s ním tak často, abych mohla takhle jednoduše charakterizovat. Ale myslím, že je dobrý člověk. Myslím, že je pracovitý.

Jaká je vaše rodina? Stručně ji, prosím, popište.

Moje rodina je bezvadná, prostě dobrá. Občas se vyskytnou menší problémy, ale v podstatě fungujeme jako normální rodina.

Jaký byl a v současné době je váš postoj k homosexualitě? Co považujete za příčinu vašeho postoje.

Myslím, že homosexuálové nemůžou za svoji situaci. Nic proti nim nemám. Myslím, že občas se chovají zodpovědněji a možná i lépe, než většina. Pozoruji to u svého syna.

Když jste se dozvěděli o homosexualitě vašeho syna, jak jste danou situaci prožívali? Bylo pro vás daná situace v nějakém ohledu náročná? Měla pro vás daná situace naopak nějaké kladné stránky?

Nepohoršovala jsem se, vzala jsem to tak, jak to je. Nemám s tím problém, netrápilo mě to. Nebylo to pro mě stresující...neměla jsem z toho hlavu v pejru.

Ovlivnila homosexualita vztah mezi vámi a vaším synem? Pokud ano, jak?

Ne, v žádném případě.

Nakolik byla a je homosexualita tématem vašich rozhovorů s vaším synem?

Moc se o tom nebavíme. Jen občas mám strach. Člověk slýchá o různých nemocech a podobně.

PŘÍLOHA Č. 4 – KATEGORIE ROZHOVORU

1. Věk
2. Nejvyšší ukončené vzdělání
3. Současné zaměstnání
4. Bydliště
5. Sourozenci
6. Rodinná situace
7. Informace o matce – vzdělání, zaměstnání
8. Informace o otci – vzdělání, zaměstnání
9. Věk uvědomění si pocitů, které souvisely s homosexualitou
10. Jaké pocity to byly
11. Reakce na pocity
12. Mluvení o homosexuální orientaci s někým
13. Zjišťování informací o homosexualitě
14. Pokus o potlačení
15. Důvod potlačení
16. Komu řekl/a jako prvnímu
17. Situace u přátel
18. Hledání pochopení
19. Stýkání s lidmi se stejnou orientací
20. Heterosexuální zkušenosti
21. Negativní reakce
22. Věk coming outu v rodině
23. Důvod coming outu v rodině
24. Pocity před coming outem v rodině

25. Očekávaná reakce na coming out
26. Coming out a otec
27. Kdo první z rodičů věděl, komu řekl/a
28. Situace coming outu
29. Reakce matky
30. Reakce otce
31. Následné rozebírání homosexuality s rodiči
32. Pocity při coming outu
33. Příprava na coming out
34. Pocity po coming outu
35. Sourozenec a coming out
36. Atmosféra v rodině
37. Vztah s matkou před coming outem
38. Vztah s otcem před coming outem
39. Změna vztahu po coming outu s matkou
40. Postoje otce
41. Ovlivnění postojů otce
42. Ovlivnění postojů matka
43. Zkušenosti s tolerance ve společnosti
44. Strategie zvládnání u rodičů
45. Strategie zvládnání u homosexuálního člověka

PŘÍLOHA Č. 5 – KATEGORIE DOTAZNÍKU

1. Kdo vyplňuje
2. Věk
3. Počet obyvatel místa bydliště
4. Charakterizování dcery/syna
5. Charakterizování rodiny
6. Postoj k homosexualitě
7. Příčina tohoto postoje
8. Prožívání dceřina/synova coming outu
9. Kladné stránky coming outu
10. Ovlivnění vztahu s dcerou/synem díky coming outu
11. Rozhovory o homosexualitě s dcerou/synem